

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Кафедра теоретичної і практичної філософії імені професора Й. Б. Шада

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної
роботи
Олександр ГОЛОВКО

“ _____ ” _____ 2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Філософія статі

рівень вищої освіти *бакалавр, магістр*

галузь знань *філософія*

спеціальність *033 філософія, М*

освітня програма *033 філософія, М*

вид дисципліни *вибіркова, міжфакультетська*

факультет *філософський*

2022 / 2023 навчальний рік

Програму рекомендовано до затвердження вченою радою філософського факультету

Протокол № 5 від 24 червня 2022 року

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: Загурська Н. В., доктор філософських наук, доцент,
професор кафедри теоретичної і практичної філософії імені професора Й. Б. Шада

Програму схвалено на засіданні кафедри теоретичної і практичної філософії імені
професора Й. Б. Шада

Протокол № 12 від 10 червня 2022 року

Завідувач кафедри теоретичної і практичної філософії імені професора Й. Б. Шада

_____ Олег ПЕРЕПЕЛИЦЯ

Програму погоджено з гарантом освітньої програми

033 філософія, М

_____ Володимир ПРОКОПЕНКО

Програму погоджено методичною комісією філософського факультету

Протокол від 15 червня 2022 року № 10

Голова науково-методичної комісії філософського факультету

_____ Сергій ГОЛКОВ

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни “**Філософія статі**” складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалаврів та магістрів.

спеціальності (напряму) *033 філософія, М*

спеціалізації *033 філософія, М*

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. Мета викладання навчальної дисципліни

Вивчення надбання філософії статі, ознайомлення майбутніх фахівців з основними традиціями та підходами до статевого, формування адекватного відношення до проявів сексуальності. Предметом вивчення навчальної дисципліни є стать у всьому багатоманітні її проявів та форм, її головні визначення, ознаки та специфіка, міждисциплінарний простір наук про сексуальність та місце в ньому філософії статі, межі та майбутнє статі.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни

Розвиток гуманістичної свідомості в галузі відношення до статевих проблем, виховання орієнтації на (пост)антропні засади у відношенні до сексуальності як частина загальногуманітарної підготовки.

1.3. Кількість кредитів – 3

1.4. Загальна кількість годин – 90

1.5. Характеристика навчальної дисципліни		
Нормативна		
Денна форма навчання		Заочна (дистанційна) форма навчання
Міжфак.	Філософ (2м).	Філософ. (1м).
Рік підготовки		
2–3-й	2-й	1-й
Семестр		
2–4-й	3-й	1–2-й
Лекції		
32 год.	18 год.	4 год.
Практичні, семінарські заняття		
–	9 год.	4 год.
Лабораторні заняття		
–	–	–
Самостійна робота		
58 год.	60 год.	год.
Індивідуальні завдання		
год.		

1.6. Заплановані результати навчання

Студенти повинні досягти таких результатів навчання:

знати:

- вихідні поняття та терміни філософії статі;
- головні філософські концепції статі;

- тематику досліджень з філософії сексуальності;
- сучасні підходи до вирішення сексуальних проблем.

вміти:

- читати та аналізувати літературу з філософії статі;
- написати творчу роботу з філософії сексуальності;
- обговорювати характерні аспекти основних підходів до сексуальності;
- дискутувати з приводу гендерних питань.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Розділ 1. Загальні проблеми філософії статі

Тема 1. Поняття статі у філософській перспективі

Стать як предмет філософського аналізу. Людина як еротична істота. Культуротворчий потенціал енергії еротичного почуття. Еротика, культура та цивілізація. Еротологія та еротографія: багатоманітність любовних дискурсів. Раціональний об'єктивізований дискурс про секс та специфіка цього дискурсу. Патерналізм і матерналізм. Ю. Крістева та М. Ніколчіна про батьківське та материнське.

Тема 2. Історія філософії статі

Міфологічні уявлення про особливості статей. Проблема статі в античній філософії. Вчення про двоїсту Афродіту. Поняття статі в християнському контексті. *Книга про Місто Жіноче* К. Пізанської. Дж. Келлі про проблематичність жіночого Відродження. Просвітницькі уявлення про стать. Стать в німецькій класичній філософії. А. Шопенгауер про жіноче. Позитивістський фемінізм О. Конта. Поліваріантність соціокультурних сенсів статі в актуальній філософії.

Тема 3. Стать та гендер

Філософські підґрунтя етапів розвитку фемінізму. Жіноча рівноправність за П. де Барром. Жіноче питання в умовах найомної звільненої праці. Егалітарний фемінізм С. де Бовуар. Анатомія: доля чи вибір? Чоловіче/жіноче та маскулінне/фемінне. Гендерні есенціалізм і конструктивізм.

Тема 4. Філософське підґрунтя ЛГБТ-руху

Уявлення про андрогіна в платонічному міфі та концепція героїчного ентузіазму Дж. Бруно. Критика консервативних теорій усталеної статі О. Вайнінгера та В. Розанова. Перформативність гендеру за Дж. Батлер. Особисте як політичне за К. Міллет. Квір-теорія. Концепція трансгендеру. Екстремістський фемінізм В. Соланас.

Тема 5. Філософія статевої тілесності

Статеві виміри людської тілесності. Концепція тілесності М. Бахтіна. М. Мерло-Понті про феноменальне тіло. Філософські підходи до тілесних політик. Проблема «іншого голосу» К. Гіліган. Тіло як позначаюче: філософія тілесності та сексуальності Ж.-Л. Нансі. Поняття колективного тіла. Статеві аспекти віртуальної тілесності. Філософсько-онтологічні чинники булімії та анорексії. Проблема трансформації тілесності.

Тема 6. Бажання, потяг, любов

Бажання та потреба. Бажання як бажання іншого. Від бажання через потяг до любові. Любов до мудрості як сутнісна ознака філософії. Форми любові як взірці етичних форм. Прагма: *любити за*. Сторге: *любити незважаючи на*. Манія: *любити незважаючи ні*

на що. Ерос: любов як відмова від любові. Агапе: вмерти за. Людус: любити граючи. Токос: любити творячи. Птерос: любити руйнуючи. Філія: любити ні за що.

Тема 7. Актуальні концепції любові

Ф. Ніцше про любов до далекого та М. Бланшо про відсутність у дружбі. Дружба як активне забування. Ж. Дерріда про принципову перформативність дружби. У. Еко про семіотику любові. Атопічність любові за Р. Бартом: інше місце, інший час. Поняття конфлюєнтної любові за Е. Гідденсом. Любов як інтенція за Л. Ірігарей: *j'aim à toi*.

Розділ 2. Філософія сексуальності

Тема 8. Психоеаналітична філософія статі

Психоеаналіз про лібідо та мортідо. Принципи задоволення, реальності та нірвани. Стадії психосексуального розвитку. З. Фрейд про особливості чоловічого та жіночого. Конструкція сексуальності за З. Фрейдом. Сексуальні аспекти колективного несвідомого. Сексуальна революція за В. Райхом. Філософія статі в контексті структурного психоеаналізу. Шизоаналітична концептуалізація статі.

Тема 9. Сексуальна топіка та топологія

Тілесність та сексуальність: уявлення про ерогенні зони в філософській перспективі. Ж. Лакан і Ж.-Л. Нансі про сексуальні стосунки як стосунки за переважністю. Сексуальні виміри графів Ж. Лакана. Неочевидні просторові моделі сексуальності. Місце сексуального в складині М. Гайдеггера та Ж. Дельоза.

Тема 10. Сенсуальне та сексуальне

Сенс як осмислене чуття в контексті пристрасі до реального. Парфумерія та декорація. Тестуальне та текстуальне. Епіфеноменальність голосу. Голос як фармакон. Тактильне vs. візуальне. Нарцисичність візуального. Шкірне та слизове. Сенсуальна киборгізованість. Стихійність сенсуального.

Тема 11. Філософські аспекти спокуси

Спокуса як філософська проблема. Спокуса як активізація уявного. Спокутування нелюдським партнером. *Femme fatale*. Виклик спокуси. Спокусливість мюзік-холлу за Р. Бартом. Сексуальні стратегії мікрофізики влади. Спокуса та ліризм оргазму за М. Фуко. Концепт *suspens'a*. Спокуса та порнографія. Спокусливість фемінізму. Гендерні стереотипи в рекламі.

Тема 12. Філософія обценного

Обценне: просвітницькі відхилення. Обценне як одержимість та перевершення реального за Ж. Бодрийяром. Обценність праці. Інтимне та екстимне. Сценічність сексуальності. Порнографія та проблема свободи/права самовираження. Феміністські дебати про порнографію. Порнократія: владні аспекти порнографії та проституції. Порнографічність споживання. Обценність мастурбації за С. Жижеком. Обценна лексика та лірика.

Тема 13. Філософсько-психологічна концептуалізація перверзивності

«Ортопедія» інфантильної сексуальності. Роль психіатрії у розвитку дискурсу про сексуальність. Узурпація правом визначення сексуальної норми та патології. Поняття периферійної сексуальності. Медицина як система керування сексуальністю. Наука про секс як засада маніпулювання особистістю. Визнання та знання. Раціональність та карні інституції. Від сповіді до психоеаналізу: клінічна кодифікація, дифузна каузальність, латентність та інтерпретація. Оргазменна сутність людини за В. Райхом. Оргон як життєва

енергія. Мазохістичність броне характеру. Перверзія як спосіб протистояння неврозу за С. Жижеком.

Тема 14. Етика сексуальності

Диспозитив сексуальності за М. Фуко: еротична жага та жага пізнання. Секс та сексуальність. Синтез фігур насолоди, пізнання та влади. Іномовлення, натяк та кодифікуюча мова. Секс як відкрита суспільна проблема. Концептуалізація слизового за Л. Ірігарей. Проблема секс-об'єктивації.

Тема 15. Естетика сексуальності

Сексуальність і любов в мистецтві та сексуальність і любов як мистецтво. Scientia sexualis vs. ars erotica: вербалізація проти переживання. Концепції грані між еротикою та порнографією за критеріями цілісності, особистісності, публічності та ін. Різноманіття сексуальних культур. Сексуальність в формах та жанрах мистецтва. Еротичний смак. Сексуальність прекрасного та огидного. Сексуальність та мода.

Тема 16. Постмодерні концепції статі

Поняття фалосу в філософському контексті. Деконструкція опозиції чоловіче–жіноче. Критика фаллогонтеоцентризма. Філософське тлумачення поняття гімен. Сексуальні конотації поняття чога. Концепція n-статей Ж. Дельоза. Нью й травесті у повторенні та розрізненні. Фемінізм під будь-яким іншим ім'ям про номадичність статі. А. Бад'ю про вірність до розтину безодні в собі.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів	Кількість годин											
	денна форма						заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб.	інд	с.р.		л	п	лаб.	інд.	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Розділ 1. Загальні проблеми філософії статі												
Разом за розділом 1	14	14						2	2			
Розділ 2. Філософія сексуальності												
Разом за розділом 2	18	18						2	2			
Усього годин	32	32						4	4			

4. Теми семінарських (практичних, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Бовуар С. де Друга стаття.	2	2
2	Фуко М. Історія сексуальності.	2	
3	Бенвенуто С. Перверзії. Сексуальність, еротика, психоаналіз	2	
4	Ірігаре Л. Етика статевого розрізнення.	2	2
5	Вульф Н. Міф про красу.	2	
	Разом	10	4

5. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин	
Поглиблене вивчення тем:			
		Міжфак.	Філософ (2м).
1	Робота зі словниками та науковою літературою. Стать як предмет філософського аналізу	4	4
2	Психологічне підґрунтя. Патерналізм і матерналізм	4	4
3	Підготовка аргументів. Філософські підґрунтя етапів розвитку фемінізму	4	4
4	Вивчення нового матеріалу. Сучасні філософські концепції любові	4	4
5	Психологічне підґрунтя. Поняття сенсуальності	4	4
6	Вдосконалення теоретичних знань та практичних навичок. Різноманіття актуальних концепцій статі	4	6
Написання есе			
7	на тему Що є стать , виходячи з апології або критики однієї з концепцій, що вивчалися протягом курсу або порівняння двох чи більше концепцій.	34	36
Разом		58	60

6. Індивідуальні завдання

—

7. Методи навчання

Протягом опанування курсу здійснюються наступні методи навчання. Попередня підготовка через вхідний контроль, діагностичне тестування, опитування, ознайомлення або повторення термінології. Подача нової інформації через презентацію тем курсу, пошук відповідей на питання, обговорення кейсів. Тренування через спостереження за явищем, питання-відповіді, питання для самоперевірки, обговорення, дебати, завдання не на оцінку, перегляд фільмів, інтерактивні практичні завдання.

8. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється на семінарських заняттях та передбачає усні відповіді, виконання репродуктивних і творчих завдань.

Також передбачається самоконтроль протягом семестру через виконання відповідних завдань.

Підсумковим контролем є залік, що складається з тестових завдань.

Залікові питання:

1. Поняття статі
2. Стать в історико-філософській перспективі
3. Стать та гендер: спільне та відмінне
4. Філософія тілесності та проблема статі
5. Філософія еротичного бажання
6. Різноманіття філософських концепцій любові

7. Психоаналітичне трактування статі
8. Топологія сексуальності
9. Сенсуальне та сексуальне
10. Спокуса в філософській перспективі
11. Філософія обценного
12. Філософське бачення проблеми перверзій
13. Особливості еротичного мистецтва
14. Етика сексуальності
15. Сексуальність в ситуації постмодерна

9. Схема нарахування балів

Поточний контроль, самостійна робота, індивідуальні завдання															Контрольна робота, передбачена навчальним планом	Індивідуальне завдання	Разом	Залікова робота	Сума
Розділ 1					Розділ 2														
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12	T13	T14	T15					
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4			40	60	100

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка для заліку
69–100	зараховано
1–49	не зараховано

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка для екзамену
90–100	відмінно
70–89	добре
50–69	задовільно
1–49	незадовільно

Критерії оцінювання

Залікове завдання складається з десяти тестових питань, вибір має супроводжуватись стислим поясненням, кожне завдання оцінюється за наступною системою балів:

4 бали	студент продемонстрував глибоке знання змісту екзаменаційного питання, провів глибокий філософський аналіз означеної проблеми; глибоко і всебічно висвітлені знання основних положень філософських першоджерел та
---------------	---

	<p>рекомендованої літератури; відповідь повністю репрезентує певну філософську проблему; відповідь побудована лаконічно, чітко, логічно та послідовно з формулюванням власних висновків; відповідь містить співставлення різних підходів до вирішення певної проблеми, критичний їх аналіз; відповідь написана грамотно та демонструє високий рівень засвоєння навчального матеріалу</p>
3 бали	<p>студент продемонстрував знання змісту екзаменаційного питання, аргументовано виклав означену проблему; відповідь в цілому репрезентує певну філософську проблему; здійснено аналіз різних точок зору щодо означеної проблематики; відповідь побудована лаконічно та послідовно, проте допущені певні неточності та похибки у логіці викладу матеріалу, власні висновки не обґрунтовані; відповідь містить співставлення різних підходів до вирішення певної проблеми без власного аналізу</p>
2 бали	<p>студент продемонстрував певне знання змісту екзаменаційного питання, виклавши основні положення означеної проблеми; висвітлені знання є фрагментарними; аналіз різних точок зору щодо означеної проблематики відсутній; відповідь є недостатньо послідовною, та логічною; власні висновки відсутні</p>
1 бал	<p>студент продемонстрував уявлення з екзаменаційного питання; відсутній аналіз означеної проблематики; відповідь є фрагментарною, висновки і узагальнення відсутні, або не відповідають змісту питання відповідь часткова; відсутній аналіз означеної проблематики; висновки відсутні або не відповідні.</p>
0 балів	<p>відповідь відсутня, або не відповідає змісту питання</p>

10. Рекомендована література

Основна література

- Бовеуар С. де Друга стаття. К., 1994–1995.
Фуко М. Історія сексуальності. Х., 1997. Т. 1. Жага пізнання.
Фуко М. Історія сексуальності. Х., 1999. Т. 2. Інструмент насолоди.
Фуко М. Історія сексуальності. Х., 2000. Т. 3. Плекання себе.
The Philosophy of (Erotic) Love. Lawrence, 1991.
Philosophy of Love in the Past, Present, and Future. N.-Y. & L., 2022.
Philosophy and Sex. Buffalo, N.-Y., 1984
Philosophy of Sexuality. L., 1996.
Philosophical Perspectives on Sex and Love. N.-Y., 1995.
The Routledge Handbook of Love in Philosophy. N.-Y. & L., 2019.
The Routledge Handbook of Philosophy of Sex and Sexuality. N.-Y. & Abingdon, 2022.

The Philosophy of Sex: Contemporary Readings. Lanham, Boulder, N.-Y. & L., 2017.
Zupančič A. What is Sex? Massachusetts, 2017.

Допоміжна література

- Батай Ж.* Історія еротизму. К., 2021
Бадью А. Хвала любові // *ПроStory*. 2012. № 5.
Барт Р. Фрагменти мови закоханого. Л., 2006.
Беньямін В. Книжки і дівки // *Ї. Незалежний культурологічний часопис*. 2005. № 37.
Брюкнер П. Тиранія каяття. Есе про західний мазохізм. К., 2013.
Вільямс Л. Жорстке порно. Влада, задоволення, «несамовитість візуального» // *Ї. Незалежний культурологічний часопис*. 2005. № 37.
Газнюк Л. М. Філософські етюди екзистенціально-соматичного буття. К., 2008.
Гендерний підхід: історія, культура, суспільство. Л., 2003.
Гомілко О. Метафізика тілесності: концепт тіла у філософському дискурсі. К., 2001.
Жижек С. Метастази насолоди. К., 2000.
Ігнатенко І. Шлюбно-сімейні стосунки у традиційній культурі українців. Х., 2017.
Крістева Ю. *Stabat mater* // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. Л., 1996.
Крістева Ю. Сили Жаху. Есей про відразу // *Ї. Незалежний культурологічний часопис*. 2005. № 37.
Лакан Ж. Діалектика бажання і вимоги // *Ї. Незалежний культурологічний часопис*. 2005. № 37.
Захер-Мазох Л. Венера в хутрі. Х., 2020.
Маркузе Г. Структура інстинктів і суспільство: філософське дослідження вчення Зигмунда Фрейда. К., 2010.
Махній М. Еволюція інтимності: від Едему до Мережі. К., 2017.
Мерло-Понті М. Феноменологія сприйняття. К., 2001.
Нансі Ж.-Л. Тіло, мова // *Ї. Незалежний культурологічний часопис*. 2004. № 35.
Ніколчина М. Фемінізм в любовному ракурсі // *Ї. Незалежний культурологічний часопис*. 2000. № 17.
Платон. Бенкет. Л., 2018.
Рош А. Перша стаття. К., 2018.
Сад Д. Філософія в будуарі. Діалоги, призначені для навчання молодих дівчат. К., 2016.
Про рівність статей. К., 2007.
Фрейд З. Вступ до психоаналізу. Х., 2015.
Фрейд З. Три нариси з теорії сексуальності // *Психологія і суспільство*. 2008. № 4.
Фрейд З. Психологія сексуальності. Х., 2018.
Фуко М. Наглядати і карати. К., 1998.
Хейлз К. Н. Як ми стали постлюдством. Віртуальні тіла в кібернетиці, літературі та інформатиці. К., 2013.
Шевченко З. Словник гендерних термінів. Черкаси, 2016.
Art and Pornography: Philosophical Essays. Oxford, 2012.
Baudrillard J. *De la séduction*. P., 1979.
Butler J. *Bodies That Matter: On the Discursive Limits of Sex*. N.-Y., 1993.
Deleuze G. *Présentation de Sacher-Masoch*. P., 1967.
Deleuze G. *Différence et répétition*. P., 1968.
Dinnerstein D. *The Mermaid and the Minotaur: Sexual Arrangements and the Human Malaise*. Harper and Row, 1976.
Dolar M. *At First Sight // Gaze and Voice as Love Objects*. Durham and L., 1996.
Doyle J. *Sex Objects. Art and the Dialectic of Desire*. Minneapolis, 2006.

- Giddens A.* The Transformation of Intimacy: Sexuality, Love and Eroticism in Modern Societies. Cambridge, 1992.
- Irigaray L.* Éthique de la différence sexuelle. P., 1984.
- Lewis C. S.* The Four Loves. N.-Y., 1960.
- Nancy J.-L.* L'il y a' du rapport sexuel. P., 2003.
- Nancy J.-L.* Sexistence, P., 2017.
- Perniola M.* The Sex Appeal of the Inorganic. N.-Y.; L., 2004.
- Posner R.* Sex and Reason. Cambridge, Mass., 1992.
- Primoratz I.* Ethics and Sex. L.; N.-Y., 1999.
- Quignard P.* Le Sexe et l'Effroi. P., 1994.
- Scruton R.* Sexual Desire: A Moral Philosophy of the Erotic. N.-Y., 1986.
- Wolf N.* The Beauty Myth: How Images of Beauty are used Against Women. N.-Y., 2002.
- Zupančič A.* Investigations of the Lacanian Field: Some Remarks on Comedy and Love // Polygraph: An International Journal of Culture & Politics. 2004. № 15/16.
- Zupančič A.* On Love as Comedy // Journal for Politics, Gender and Culture. 2003. Vol. II. № 1. Summer.

11. Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення

- Society for the Philosophy of Sex and Love <https://philosophyofsexandlove.org/>
- Traditions in the Cultural Representation of Love, Sex, Gender, and the Body: c.100 BC - 1500 AD <https://archive.li/WDnOo#selection-203.1-203.97>
- Philosophers of Sex (Philosophy and the topic of sex) <https://www.youtube.com/watch?v=1A1ASwaBNy0>
- Erotica – Juxtapoz Magazine <https://www.juxtapoz.com/news/erotica/>

ТЕМИ ТА ЗМІСТ ЛЕКЦІЙ

Розділ 1. Загальні проблеми філософії статі

ТЕМА 1. Поняття статі у філософській перспективі

Стать як предмет філософського осмислення. Род та стать. Г. Лоуренс про неможливість жіночого задоволення. Вібрація в унісон. Чоловіча надія та жіноче бажання. Секс та сексуальність. Ф. Жорж про сексуальність як штучний концепт. Друга та перша статі. Нормалізація *хлопчики не плачуть* за А. Рошем.

Абстрагування через відчуття. Неіндивідуалізованість і всезагальність еротизму. Космогенне бажання за Патрісією МакКормак. Протиставлення плинності еротизму усталеності шлюбу. Чоловіча невірність як випадковість та жіноча як руйнування світу. Стать: природа, культура, цивілізація. Аполонічне та діонісійське. Жінка як натопт за С. Малларме. Чи завжди стать жіноча? Винаходячи стать чоловік винаходить жінку. Проблема жінки як чоловіча проблема. Гідність всього, що належить чоловікові. Жінка як другість чоловічого та власність за К. Леві-Стросом.

Стать як спосіб підступу до світу. Світ і затишок. Кочова діяльність і осілий проект статі. Пріоритет ризику та вбивства. Руйнування (минуле), творіння (сучасне), відновлення (майбутнє), зберігання (тривалість) у відношенні до чоловічого як індивідуального та жіночого як загального. Міфологічні уявлення про особливості статей. Чоловіча суб'єктність міфу. Чоловіче творіння богів різних статей та жіноче поклоніння їм за Дж. Фрезером. Жінка та зло за Піфагором. Єва, Пандора та ін. Муза та служниця, суддя та глядач. Жінка як вихователька. Принципова холодність жінки. Давньоримське оволодіння двійником: дружина як особистість. Володіння володаря дружиною за Катонем. Стать у легендах і казках.

Еволюційна індивідуалізація. Самка та самець. Індивідуальність та уразливість: болючість людських пологів. Самка як офіра виду. Самка як самки. Статі як аспекти життя виду. Домінування самок за відсутністю самців. Послаблення самки в роді. Вихід за межі *я*: ствердження життєвої сили самця та відчуження самки. Моментальне відчуження сперматозоїда. Критика нерозбірливості самки за Ч. Дарвіном. Внутрішнє переживання статевої пригоди самкою. *Жінка, що так і залишилась первісною* С. Хрді. «Теорія папи-домосіда» Р. Александера та К. Нунан як альтернатива «теорії багатьох батьків» за Дж. Даймондом.

Амбівалентність незайманості. Батьківство духів предків. Припис дитини батькові. Табу незайманості за З. Фрейдом. Ціна та вартість дівочості на прикладі К. Крючковой.

Патерналізм і матерналізм. Патріархатність матрілінійної філіації. Бог та цариця: поклоніння матері сину. Перевага життя матері як християнки. Сором за мати як іманентне. Народження дітей як смерть батьків за Г. Гегелем. Амбівалентність відношення до тещі та свекра. Ю. Крістева та М. Ніколчіна про батьківське та материнське. Аб'єкція та мергіналізація.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Синонімом поняття стать є:

- а) гендер;
- б) родовід;
- в) секс;
- г) перверзія.

2. Сексуальність – це

- а) сексуальний дискурс;
- б) сексуальна практика;
- в) штучний секс;
- г) груповий секс.

3. Винаходячи стать чоловік винаходить

- а) себе;
- б) жінку;
- в) світ;
- г) дитину.

4. За С. де Бовуар стать завжди

- а) чоловіча;
- б) жіноча;
- в) середня;
- г) комбінована.

5. Жінка в античній культурі вважається

- а) гарячою;
- б) теплою;
- в) прохолодною;
- г) холодною.

6. Самка в роді

- а) посилюється;
- б) не змінюється;
- в) послаблюється;
- г) знищується.

7. Право першої ночі зумовлюється

- а) соціальною ієрархією;
- б) небезпечністю дівчини;
- в) труднощами дефлорації;
- г) економічними вимогами.

ТЕМА 2. Історія філософії статі

Проблема статі в античній філософії. Вчення про двоїсту Афродіту. *Буде добра жінка – будеш щасливим, буде погана жінка й ти будеш філософом* Сократ. Чоловік як початок і завершення метемпсихозу за Платоном. Брутальність дурості та жіночність боягузтва: деградація тіла та душі або навіть неможливість подальшої деградації. Жінка як нерозгорнута єдність, матерія за Аристотелем. Негативне визначення жіночого як недостатньо чоловічого.

Поняття статі в християнському контексті. Рівність жінки, що відріклась від плоті. *Бенкет* Мефодія Олімпійського. Спокутування скверни народження. Антифемінізм апостола Павла. Ієронім про необхідність винищення безплідного дерева шлюбу. Жінка як найбільш шкідливий з диких звірів за Іоаном Златоустом. Жінка як храм, зведений над клоакою за Тертуліаном.

Заколот проти Бога та проти себе через статеві органи. Винахід *libido* в Августина Аврелія за Мішелем Фуко. Раболепність як підкорення бажанню так і темпорального підкорення бажання, вольового приборкання бажання до знищення *libido*. Його непостійність. Гріхопадіння як втрата вольового контролю з актуалізацією смерті. Чи еквівалентні статеві органи іншим органам? Проблематизована візуалізація. *Мужчина и*

женщина покраснели, то ли каждый за себя, то ли друг за друга. Значення стиду. Бажання небажаного. Суб'єкт хіті як суб'єкт права. Право незамужньої жінки розпоряджатися своїм майном за Августином Аврелієм. Випадковість жінки та статі. Томістські уявлення про інцест.

Просвітницькі уявлення про статі. Статі у німецькій класичній філософії. І. Кант про призначення шлюбу. Трансцендентність чоловічого та іманентність жіночого. Меланхолійно-споглядальний відступ на протизагу вступу. *Жінки навіть чоловічу статі роблять більш витонченою.* Статі як опосередкування, через яке суб'єкт конкретно постигає себе як род у філософії природи Г. Гегеля. Самець як суб'єкт та жінка як полонянка статі. Змішення значення та роз'яснення в Г. Гегеля. Необхідність попередньої диференціації для зближення статей у синтезі. Жінка як та, що дає життя взагалі й не ризикує власним життям; та, чие буття дано іншою сутністю. Визнання жінкою володарських цінностей. Неопосередкованість чоловічих потреб у рабі та опосередкованість у жінці. Буття як наслідок становлення, роблення себе таким, яким ти виявляєшся: чи є жінка нижчою, якщо міститься у нижчому. Уділ і призначення. *Природа мала намір зробити жінку вершиною творіння, але помилилася глиною й обрала надто м'яку* Лесінг.

А. Шопенгауер про жіноче. Зворотна залежність інтелекту та волі, зокрема полові. Специфіка ніцшевської мізогінії. Метафора парасольки. Шпори та стиль. Вручення батога жінці. Марксистські уявлення про статеве. Ставлення чоловіка до жінки як ставлення до людини. Надлишок та достатне: зниження значення мускульних зусиль. Влада над жінкою взагалі й конкретно жінкою. Жінка як скарб і тягар одночасно. Влада підвладного. Емансипація через працю. Несумісність багатства та незалежності жінки. Жінка як дешевий конкурент. Виробництво роду. Чоловіча віддача діяльності та жіноча усієї себе. Злидні як умова партнерства. Секс як єдине задоволення жебраків. Конституційне рівноправ'я статей. Родина як комірка суспільства. Використовують жінки капітал чи володіють, розпоряджуються ним? Еротичність робочого одягу. Нацистська апропріація наполеонівського ідеалу *Küche, Kirche, Kinder*.

Жіноче як абсолютне Інше, сама можливість опозиції за Е. Левінасом. Початкова відсутність єдності та неможливість як доповнення, так і протиріччя. Жінка як таємниця для чоловіка. Видаливий одяг, непередбачуваність та капризи. Втрачена таємниця зламані іграшки. Таємниця як алібі недосконалостей. Жінка як греза. Чи скривається за незайманістю порочність? Екзистенціалістська філософія статі. Ситуація жінки. Одне та Інше через призму справжнього буття. Проблематичність взаємності (*mitsein*) при «мовчанні небес». Жінка як все, але не саме те; все за винятком самої себе за А. Бретоном. Поліваріантність соціокультурних сенсів статі в актуальній філософії.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Жінка за Аристотелем – це
 - а) форма;
 - б) матерія;
 - в) рух;
 - г) простір.
2. З християнської точки зору жінка, що відріклась від плоті
 - а) вище за чоловіка;
 - б) рівна чоловікові;
 - в) тотожна чоловікові;
 - г) нижча за чоловіка.
3. І. Кант вважав, що призначення шлюбу – це

- а) спілка споріднених душ;
- б) взаємне використання статевих органів;
- в) поява нащадків;
- г) ведення спільного господарства.

4. В діалектиці господаря та раба жінка відрізняється від раба через

- а) опосередкованість потреб;
- б) фізичну слабкість;
- в) красу;
- г) здатність до материнства.

5. Відношення А. Шопенгауера до жінки можна позначити як

- а) колпоманія;
- б) фемінофобію;
- в) мізогінію;
- г) гінекофілію.

6. Ф. Ніцше закликав брати батога коли йдеш до жінки щоб

- а) пригрозити їй;
- б) відшмагати її;
- в) вручити його їй;
- г) здійснити за допомогою нього статевий акт.

7. Марксистські уявлення про взаємодію статей можна позначити як

- а) шовіністські;
- б) мачістські;
- в) феміністські;
- г) сексістські.

ТЕМА 3. Стать та гендер

Дж. Келлі про проблематичність жіночого Відродження. *Книга про Місто Жіноче* К. Пізанської. Значення творчості А. Джентілескі за Л. Нохлін та А. Усмановою. Феномени фейсизму та лукізму. Фейсизм в рекламі, відеоіграх, тощо. Позитивістський фемінізм О. Конта. Жіноче як інфантильне та альтруїстичне. Жінка як кохана в контексті утопістської реабілітації плоті. Вихід за межі судження про природне призначення статі не посягаючи на нього. М. Уолстонкрафт про необхідність захисту прав жінок. Суфражистки: пошуки заміни насильству. Особисте як політичне за К. Ханіш та К. Міллет.

Філософські підґрунтя етапів розвитку фемінізму. Жіноча рівноправність за П. де Ля Барром: картезіанський підхід. Мізогінія Ж.-Ж. Руссо. Декларація прав жінки О. де Гуж. Жіноче питання в умовах найомної звільненої промислової праці та зменшення ролі земельної власності. Візуванки, блумерістки та сині панчохи. Заснування фемінізму: суспільство *На захист прав жінок* Леона Ріш'є. Від громадянських до політичних прав.

Егалітарний фемінізм С. де Бовуар. Критика фемінізму за відсутність колективного жіночого минулого, майбутнього та сучасного. Анатомія: доля чи вибір? *Жінкою не народжуються, жінкою стають*. В'язкість жіночої долі: липкі сутінки. Фактичність замість свободи. Чи є щастям нерухомість та животіння? Щастя та свобода. Драма жінки – у конфлікті між фундаментальною вимогою будь-якого суб'єкта, який завжди вважає себе як істотне, і вимогами ситуації, яка визначає її як несуттєве. Вкорінення в світі як умова його змінення. Престиж і конкретні умови життя. Жіноче несуттєве випадкове *для чоловіка-буття*. Відсутність у жінки *для-себе-буття* та її функціональність. Когорта жінок як функцій за М. Карружем. Чоловік – Абсолют, жінка – Інше. Відсутність статевої

сутності. Жінка: покликання чи стан. Привілейованість жіночої офіри. Жінка як посередниця чоловіка та природи. Природа-полонянка: прикраси, ожиріння та ін. Жінка як можливість уникнути діалектики Господина та Раба. Жінка як втілений Інший та проекція чоловічих страхів і соромів. Жінка як Інший, через якого чоловік шукає себе. Приниження чоловіка, що стверджується через принципово принижену жінку. Чоловічий сон як втрата трансценденції та жіночий як набуття іманенції.

Чоловіче/жіноче та маскуліне/феміне. Фемінізм або фемінізми? Критика «Вічної Жіночності». 60-ті: якщо жінка має право на половину раю, то вона має право і на половину влади на землі! Сексуація як долучення до певного роду *jouissance* за Б. Фінком.

Гендер – соціально утверджена сукупність характеристик, вразлива та мінлива. Гендер як опис відносин влади за Дж. Скотт. Принципова небінарність гендерної теорії як спротив логоцентризму та об'єктивації жінки. Іншість як інтуїтивність, тілесність і сексуальність. Історія жіночого як «історія сексуальності». Жіночий суб'єкт як суб'єкт надмірності. Транссексуал як суб'єкт статі: *я чоловік/жінка, отже, я існую* за О. Ветушинським.

Фемінізм третьої хвилі: відмінності між жінками, значення інтерпретації статевого досвіду та ін. Критика прийняття чоловічого шовінізму жінками Аріель Леві. Гендерні стереотипи в рекламі. «Подвійна вимога» за Л. Ірігарей: рівність в відмінності. Гендерні есенціалізм і конструктивізм. Постгендеризм та постфемінізм. Проблематичність множинного батьківства. Антинаталізм П. Бетанара. Радикальний фемінізм В. Соланас.

Фемінізм четвертої хвилі. Скляна стеля та скляний обрій. *Riot Grrrl*. Спротив *Tinder*'у як комерційному проекту. Спроба подолати фрустрації чоловічої конкуренції в *Bumble* як феміністському *Tinder*. *Гугл и Фейсбук знают нас лучше нас самих; может быть, если так пойдет и дальше, они окажутся правы, но пока мы по-прежнему гораздо лучше не знаем друг друга, благодаря чему и держимся на этом свете. Гуглик-Вергилий замечает, что я заблудился в своих мыслях, – вот так всегда: ты теряешься либо в пространстве, либо в мыслях, которые, в общем-то, и есть разновидность пространства.* Я. Немець.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Фейсизм – це
 - а) акцент на чоловічому обличчі;
 - б) акцент на жіночому обличчі;
 - в) акцент на чоловічому тілі;
 - г) акцент на жіночому тілі.

2. Жінку як коханку сприймали
 - а) шовіністи;
 - б) феміністи;
 - в) позитивісти;
 - г) утопісти.

3. Фемінізм С. де Бовуар
 - а) радикальний;
 - б) екстремальний;
 - в) егалітарний;
 - г) критичний.

4. *Анатомія* – це вибір, стверджував/ла
 - а) З. Фрейд;
 - б) М. Уолстонкрафт;

- в) С. де Бовуар;
- г) К Ханіш.

5. Гендер – це

- а) соціально утверджена сукупність характеристик, вразлива та мінлива;
- б) опис відносин влади;
- в) сексуальна конституція;
- г) родовід.

6. Фемінізм В. Соланас

- а) радикальний;
- б) екстремальний;
- в) егалітарний;
- г) критичний.

7. Бунтарські настрої властиві

- а) фемінізму першої хвилі;
- б) фемінізму другої хвилі;
- в) фемінізму третьої хвилі;
- г) фемінізму четвертої хвилі.

ТЕМА 4. Філософське підґрунтя ЛГБТ-руху

ЛГБТКІАПП+ УФХЦЩ – лесбійки, геї, бісексуали, трансгендери, квіри, інтерсексуали, асексуали, пансексуали, поліамори тощо. МОПІ+ – Маргіналізовані Орієнтації, Гендерні Ідентичності та Інтерсекс. Г'єл-фаг, гай-дайк, фаг-х'єг, гойфренд, чайка або борода. Гейські натурали та метросексуали. Він/а, фембой та томбоу.

Необхідність взаємодії активного та пасивного, матерії та форми тощо. Пара як єдиний організм. Первинна жіночність невизначеної статі. Літні жінки як третя стать. Оптимальне процентне співвідношення чоловічого та жіночого. Процентна доля гомосексуалів в історії та культурі. Уявлення про андрогіна в платонічному міфі. Бафомет. Андрогінність концепції героїчного ентузіазму Дж. Бруно. Образ Білосніжки в політкоректній культурі.

Критика консервативних теорій усталеної статі. В. Розанов про людей місячного с'яйва. Зворотна залежність чоловічого та жіночого за О. Вайнінгером. Пересічність жінки. Полюси жіночого: мати та повія. Ймовірний гомосексуалізм О. Вайнінгера. Андрогінія як максимум одночасно чоловічого та жіночого за С. Бем.

Давньогрецька еротика: поведження з коханим. Проблематизація гомосексуального зв'язку та пов'язане з ним занепокоєння, трабл. Відсутність протиставлення потягу до своєї та протилежної статі і підкреслення необхідності стриманості. Ерот Ураній та Ерот Пандемос за Павсанієм. Благотворний вплив Ероту Уранія на звичаї. Ераст та еромен. Літня жінка як Ераст. Багатоманіття правил гри між чоловіками. Чоловіче як зовнішнє та жіноче як внутрішнє. Взаємність і влада. Поводитись як чоловік, яким ти ще не є. Можливість Ероту у стосунках чоловіка та жінки й необхідність у стосунках між чоловіком та юнаком. Честь, стриманість юнака та його майбутній статус. «Антиномія юнака»: об'єкт і суб'єкт задоволення. «Дилема еромена»: озлобленість згвалтованого та презирство до доступного. Любов, мислення, істина. Содоміт як злочинець та гомосексуаліст як вид. Медицинофікація гомосексуальності. Гей-прайд. Гейський натурал та білий негр як соціальні позиції.

Гомосексуалізм як виворіт крою гетеросексуалізму за С. Бенвенуто. Проходження розрізненень вздовж дзеркального образу себе іншої статі, ідентифікаторних ліній, а не ліній об'єкту. Гомосексуальне розрізнення вздовж ідентифікаторних ліній і об'єктуальний

нарцисизм і гетеросексуальний ідентифікаторний нарцисизм та об'єктуальне розрізнення. *Гомосексуальність – це нарцисизм об'єкта, заснований на гетероідентифікації, в той же час гетеросексуальність – це нарцисизм ідентифікації, заснований на гетерооб'єкті.* Гомосексуалізм: бажання знайти материнський ідеал або позбавитись материнської опіки? Ідеальність стосунків транссексуалу з матір'ю. Диви та професії «задля жінок». Перверсія як бунт та трансексуалізм як згода з Едіпальним конфліктом, що не відбувся за Р. Столером. *Змінивши одного разу стать, <транссексуал> починає страждати від невротичних розладів, як і більшість населення.* С. Бенвенуто.

S/Z Р. Барта. Інтерсексуальність інтертексту. Гендерні аспекти денотації та коннотації. Мовне повернення тіла до стану фетиша. Блазон. Шедевральне тіло як недосяжна цілісність. *«Жорстока гра»* Н. Джордана.

Епістемологія комори І. Кософскі Седжвик. Комора як клозет, кладова, камера, келія, будуар, кабінет, барліг. Камінг-аут у філософській перспективі. *Я вийшов, отже, я існую.* Відкритий секрет та заперечення таємниці. Камуфляж комори. Гомофобія як латентний гомосексуалізм. *«Я взагалі не це мала на увазі. Взагалі не це»* Т. С. Еліота та М. Пруста.

Перформативність гендеру за Дж. Батлер. *Гендерна тривога: фемінізм і трансформацію ідентичності.* Епістемологічний імперіалізм та гендерна пародія. Ілюзія сексуальності до закону сама по собі є витвором цього закону. Гендер як імітація без оригіналу та наслідок вибору. Гендер як мовний акт. Розподілення на буч і фам як гетеронормалізація. Гендерний дискурс як свідoctво перформативності гендеру. Патріархат і белл хукс. Квір-теорія. Гендерна суб'єкція. Мадонна та гендерний трабл. Раса, нація, гендер.

Концепція трансгендеру. *Я не жінка, я краще за жінку.* Танжерін Шона Бейкера: трансгендери в об'єктиві айфона. Екстремістський фемінізм В. Соланас. Лесбійське вирішення проблеми любові та мислення: від Сафо до С. Зонтаг. Лесбійка як коханець-фемініст за М. Ніколчіною. Віддати своє тіло, щоб отримати назад з надлишком.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. В культурі давнього світу літніх жінок знерідка відносили до статі
 - а) першої;
 - б) другої;
 - в) третьої;
 - г) невизначеної.

2. До консервативних теорій статі відносять теорію
 - а) О. Вайнінгера;
 - б) М. Фуко;
 - в) І. Кософскі Седжвик;
 - г) Дж Батлер.

3. «Антиномія юнака» полягає в тому, що він є
 - а) об'єктом задоволення;
 - б) суб'єктом задоволення;
 - в) і об'єктом, і суб'єктом задоволення;
 - г) ні об'єктом, ні суб'єктом задоволення.

4. «Дилема еромена» полягає в
 - а) озлобленості згвалтованого;
 - б) презирстві до доступного;
 - в) і озлобленості згвалтованого, і презирстві до доступного;

г) ні озлобленості звалтованого, ні презирстві до доступного.

5. Перформативність гендеру за Дж. Батлер полягає в

- а) посиленні гендерної ідентичності;
- б) трансформації гендерної ідентичності;
- в) ниспровергненні гендерної ідентичності;
- г) знищенні гендерної ідентичності.

6. Трансвестит вважає себе

- а) кращим за жінку;
- б) рівним жінці;
- в) гіршим за жінку;
- г) не співставним з жінкою.

7. Віддати своє тіло необхідно щоб

- а) втратити його;
- б) позбавитись його;
- в) змінити його;
- г) отримати назад з надлишком.

ТЕМА 5. Філософія статевої тілесності

Статеві виміри людської тілесності. Давньогрецькі практики плекання себе та роботи над собою. Плекання себе як соціальна практика філософії та медична практика. Від культу фізичної сили до зцілення. Амбівалентність сексуальної активності: цілющість та хворобливість. Вплив сексуального здоров'я на здоров'я в цілому. Сінекура та кураторство. Наставник як людина з доброю репутацією за Галеном. Пристрасть як неприборкана енергія, що повстала на розум. Патоси тіла та душі. Типологія темпераментів. Плекання себе як інтенсифікація соціального. Афродізіаки та діонісіаки.

Плекання тіла як плекання душі, служба душі. Тіло як в'язниця душі та душа як в'язниця тіла. Дія філософії та медицини в одних межах в настановах про здоров'я Плутарха. Класифікація ступенів здоров'я в Платона: уявне здоров'я або хвороба тіла як компетенція лікаря, уявне здоров'я або хвороба душі як компетенція законодавців, психіатрів. «Розріз» або «припікання» душі як психохірургія. Лікування уявного божевілья філософа, що сміється, Демокріта Гіппократом. В здоровому тілі – здоровий дух. Відокремлення в собі згідно М. Аврелію. Насолода собою. Навчання радості.

Чи втілюється Бог у чоловіка зі смирення? Жінка як душа. Докази того, чи жінка вища, нижча, рівна чоловікові. Жінка вище за чоловіка. Матеріально: бо Адам був створений з глини, а Єва – з ребра Адама. Через місце: бо Адам був створений поза раєм, а Єва в раю. Через зачаття: бо жінка завагітніла Богом, а чоловік цього не міг. Через явища: бо Христос після смерті з'явився жінці, а саме – Магдалині. Через вознесіння: бо жінка здійнялася над хором ангелів, а саме – благодатна Марія. Агріппа про те, що жінка спливає та виліковується під час менструації.

Плоть і тіло. Тіло як орган органів. Затишність у власному тілі за М. Монтенем. Концепція тілесності М. Бахтіна. Гротескно-карнавальна тілесність. М. Мерло-Понті про феноменальне тіло. Тіло як загальне. Сопротяжність сексуальності існуванню за Ж.-П. Сартром та М. Мерло-Понті. Тіло як річ і як ситуація. *Тіло Другого первонаочально знаходиться в ситуації; плоть, навпроти, появляється как чистая случайность присутствия*, що за Ж.-П. Сартром викликає нудоту. Тіло як природній суб'єкт, начерк істоти в цілому за М. Мерло-Понті. Неузгодженість статево несформованого організму за С. де Бовуар. Жіноче відчуження тіла як носія роду. Чоловік як власне тіло. Чоловіче тіло як воля та жіноче як плоть, де причаїлися життя та смерть за А. де Монтерланом.

Плоть як втілений глузд за Д. Лакоффом і М. Джонсоном.

Філософські підходи до тілесних політик. Проблема «іншого голосу» К. Гілліган. Тіло як позначаюче: філософія тілесності та сексуальності Ж.-Л. Нансі. Поняття колективного тіла. Статеві аспекти віртуальної тілесності за С. Жижеком. Філософсько-онтологічні чинники булімії та анорексії. Проблема трансформації тілесності. Грайлива тілесна межа за Л. Ірігарей. Осяйна серединність. Ти/Він і Я/Вона. Спекулятивне дзеркало іншої жінки. Дарування та віддяка тіл за Х. Сіксу. Жіноча оголеність і чоловіча озброєність. Проблематичність повернення сліпого дару тіла.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Плекання себе в античній культурі – це
 - а) турбота про себе;
 - б) робота над собою;
 - в) праця над собою;
 - г) насолода собою.

2. Тіло – це плоть
 - а) одухотворена;
 - б) одушевлена;
 - в) усвідомлена;
 - г) осмислена.

3. Тіло як орган органів
 - а) звучить;
 - б) гармонизується;
 - в) оздоровлюється;
 - г) розпадається.

4. Статеві неформований організм за С. де Бовуар
 - а) потенціален;
 - б) віртуален;
 - в) неузгоджений;
 - г) узгоджений.

5. Феноменальне тіло за М. Мерло-Понті – це тіло
 - а) уявне;
 - б) усвідомлене;
 - в) інтенціональне;
 - г) наділене чудовими властивостями.

6. Спекулятивне дзеркало іншої жінки за Л. Ірігарей – це
 - а) тип вечірки;
 - б) практика вивчення тіла;
 - в) стратегія спілкування між жінками;
 - г) тактика спілкування між жінками.

7. Жінка згідно С. де Бовуар завжди
 - а) одягнена;
 - б) оголена;
 - в) гола;
 - г) озброєна.

ТЕМА 6. Бажання, потяг, любов

Бажання та потреба. Чинник і мета бажання. Бажання та самосвідомість за Ж. Іпполітом. Бажання – це завжди, по суті, щось інше, ніж воно нам показується. Бажання як бажання іншого. Бажання бажання Іншого. Машина бажання за Ж. Дельозом. Відпустити бажання. Принципова незадовільність бажання. Від бажання через пристрасть до любові. Шеллінг та Гьоте про любовну хімію.

Прагматичне використання іншого. Об'єкт як більше ніж суб'єкт, зокрема власний. Позитивна оцінка переваг іншого, через які він вважається вартим любові. Шлюбний контракт. Філософський прагматизм. *Практичний ефект, пов'язаний з об'єктом, та його практичні додатки* за Ч. Пірсом. Дж. Сондерс про індивідуальне проміж партикулярним та універсальним.

Сторге в династичних шлюбах. Толерантність до вад партнера. Ахілл та Патрокл. Родинна прихильність. Невибірковість затишку. «Старий» як предмет сторге.

Манія та власність. Особистий простір партнера. Маніакальне ставлення до соціуму та природи. Подолати ман'яка, ставши ман'яком. Чорні окуляри: пристрасть як приховування на виду за Р. Бартом. Агапичність *Вечері любові* Плотіна. *To Die For* Г. Ван Санта. Агапе як харизма.

Жінка як небезпечніша з ігор за Ф. Ніцше. Любовна афера (*love affaire*) як найважливіше діло та естетизована спокуса людуса. Казанова та Дон Жуан. *Я не зможу любити вас, якщо від вас не відмовлюсь*. Р. Салецл про модні імена батька. Токос та птерос. *Любов* Мілова О. «*Дівчина з пісні*» І. Абада. «*Як спланувати оргію в маленькому місті*» Лаланда Дж. Драмосексуалізм, демісексуалізм та сапіосексуалізм. Філія та безжурні насолоди.

Захоплення, здивування як єдина позитивна пристрасть згідно з Р. Декартом. Скрадення контурів коханого. Чинник та бесчинство любові за Б. Спінозою. Любов як ототожнення з коханим, бачення світу його очима за С. Бовуар. Жіночність як вимогливість до почуттів. Вимога клятви та драгування від неї. Вільна вірність самому собі. Свободна любов як любов до свободи.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Бажання на відміну від потреби
 - а) можливо повністю задовольнити;
 - б) неможливо повністю задовольнити;
 - в) можливо позбавитись;
 - г) неможливо позбавитись.

2. Бажання за Ж. Лаканом – це завжди
 - а) бажання Іншого;
 - б) бажання Того Ж Самого;
 - в) бажання Чужого;
 - г) бажання Відчуженого.

3. Давньогрецька етика заснована на любові
 - а) філії;
 - б) еросі;
 - в) прагмі;
 - г) агапе.

4. Християнська мораль заснована на любові
 - а) філії;
 - б) еросі;

- в) прагмі;
- г) агапе.

5. Секс-об'єктивація можлива в контексті любові

- б) ерос;
- в) прагма;
- г) агапе.

6. Любовна афера заснована на:

- а) етичному обмані;
- б) ставленні до іншого як до засобу;
- в) естетизованій спокусі;
- г) злочині.

7. Свобода та кохання

- а) сумісні;
- б) несумісні;
- в) можливі одне без одного;
- г) неможливі одне без одного.

ТЕМА 7. Актуальні концепції любові

Любов як форма самогубства, бажання дати іншому те, чого в нас немає, а йому не потрібно за Ж. Лаканом. Проблематичність парного злиття. Любовний дискурс «Ще». Зустріч, тухе та автоматон за Ж.-А. Міллером. *Не в моєму жанрі* Л. Бельво та *Випадковість любові* П. Ковтуна. Fenómeno del amo (ісп.) – феномен любимого/володаря. Бажання бути любимим як бажання каструвати любимого в неналюбії. Свобода вибору об'єкта та воля до любові.

У. Еко про семіотику любові. Еротологія та еротографія: багатоманітність любовних дискурсів. Атопічність та недоречність любові за Р. Бартом: інше місце, інший час. *Такий*. Як вийти з гіпнозу любові та продовжувати любити. Холофрази *я-люблю-тебе* та варіанти відповіді на неї. Любов як освідчення в любові. Постмодерна любов у дужках та любов до дужок.

Концепція конфлюентної любові за Е. Гідденсом. Любов-злиття чи минуща любов? Характерні риси конфлюентної любові: сексуальне задоволення, цінність самих стосунків (об'єкт більш не вважається неповторним), чисті стосунки (*pure relationship*) – ніщо, крім потягу і бажання партнерів не забезпечує міцність союзу, не обов'язковість гетеросексуальності. Поліамурність і компенсion. «Гіпергамія» в ідеології инцелов (*involuntary celibacy* – «вимушене утримання») з боку статевого реалізму Джорданом Петерсоном. Примусова моногамія чи моноандрія? Принципова жіночість гормональної контрацепції. Статевий альт-райт.

Одиниця ділиться надвоє: Одне та Двоїця згідно з А. Бад'ю. Підступи філософії до статі через любов. Філософія як різновид спокуси. Зв'язок жінки з любов'ю. Література як наслідок пронизування та заснування суб'єкта любов'ю. Прозаїчні тексти про любов як синтаксис, що задіює усі її семантичні поля. Чоловіче як імперативне та нерухоме і жіноче як нарративне та блукаюче. Любов як найбільш доступна, але не найбільш поширена процедура істини. Сексуальність знання. Любов – це не злиття, офіра чи ілюзія. Від стосунків до виробництва істини. Специфіка любові порівняно з іншими процедурами істини: будучи досвідом думки, вона не мислить себе. Детоталізує роз'єднання (діз'юнкція) позицій чоловіка та жінки, що визначаються апостеріорно. Роз'єднання як доказ існування Людства. Любов як гуманізація жіночого через його відділення від фалічного. Подія зустрічі як посередник. Трудомісткість любові. Парадоксальність любові. Бажання як злочин Одиниці. Мастурбаційність сексуальної активності поза

любов'ю. Принципова гомосексуальність бажання та гетеросексуальність любові. Вірність любовній події. Вірність до розтину безодні в собі. Сцена та звершення Двоїці: презентація. Пара – статус, але не любов: репрезентація. Ризик та вихід за межі комфорту. Je te mathème (Я описую тебе формулами).

М. Бланшо про відсутність у дружбі. Дружба як активне забування. Ж. Дерріда про принципову перформативність дружби. Принципова неповнота єднання згідно з Ю. Крістевою. Любов як автоматичне зайняття уявного місця. Жижек С.

Любов як комедія за А. Зупанчіч. Диво любові як смішне диво. Ідеалізація більшого ніж любов. Любов як комічне відчуття за Лаканом. Тільки любовна сублімація уможлиблює сходження jouissance як насолоди, трансгресивного задоволення за межами принципу реальності до бажання та його гуманізацію. Комічна сублімація як десублімація. Мінімальне розрізнення, майже ніщо (Дельоз) між уявним та реальним. Монтаж двох подібностей, що, парадоксальним чином, не зменшує, а збільшує любов. Нестосунків що працюють. Прибавочне задоволення комедії. Проміскуїтет жарту та тривалість комічного діалогу, мему.

Eiron: найкоротша тінь як відсутність подвійності. Любов як інтенція за Л. Ірігарей: *j'aime à toi. Мені подобається*. Любов до однакового. Жіночі ревності до чоловічої праці. Концепція любовних листів за Насрін Хімада та Майко Танака: любов в дії та дія любові, життя. Від *писати комусь* до *писати з, поряд*. Думати про писання листів.

Формула любові в «Обрядах любові та математики» Е. Френкеля. Еквівалентність двох способів обчислення кореляційної функції. Кордоморфність фракталів.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Згідно з Ж. Лаканом любов є:
 - а) відношенням компліментарності;
 - б) вимогою взаємності;
 - в) формою самогубства;
 - г) щедрим даром.

2. Закоханий за Р. Бартом
 - а) утопичен;
 - б) атопичен;
 - в) дистопичен;
 - г) топичен.

3. Семіотика передбачає, що любов засвідчується
 - а) зізнанням в неї;
 - б) освідченням в неї;
 - в) сексуальністю;
 - г) вірністю.

4. Конфлюентна любов за Е. Гідденсом – це любов
 - а) злиття;
 - б) розлиття;
 - в) плинна;
 - г) мінлива.

5. За С. Жижеком любов – це
 - а) автоматичне зайняття уявного місця;
 - б) автоматичне зайняття реального місця;

- в) автоматичне зайняття символічного місця;
- г) автоматичне зайняття будь-якого місця.

6. За А. Зупанчіч любов – це

- а) комедія;
- б) трагедія;
- в) драма;
- г) мелодрама.

7. Л. Ірігарей пропонує

- а) любити когось;
- б) любити у напрямку когось;
- в) любити взагалі;
- г) любити любов.

Розділ 2. Філософія сексуальності

ТЕМА 8. Психоаналітична філософія статі

Людина як сексуальна істота. Конструкція сексуальності за З. Фрейдом. Сексуальні аспекти структури психіки. Стадії психосексуального розвитку та фіксації. Походження людини за З. Фрейдом. Принципи задоволення, реальності та нірвани. Психоаналіз про лібідо та мортідо. Захисні механізми ідеалізації, раціоналізації, сублімації. Репресивна десублімація згідно з Г. Маркузе. Чинники незручності культури. Принципова чоловічість сексуальності. Сексуальне прагнення до матері як пристрасть до жінки взагалі, та платонічне – до конкретної жінки чи навпаки? Анатомія як доля. Здоров'я як чеснота. Фрустрованість страхом буття як походження чеснот. Метафора сферичного дзеркала, що перевертає реальне, яке заворожує, коли розгортається в уявному. *8 побачень* Романо П. і Сорогойєна Р.

Сексуальні аспекти колективного несвідомого. Сексуальні аспекти архетипів за К.-Г. Юнгом та М. Марк і К. Пірсон. С. Шпільрайн про деструкцію як чинник становлення. Дивід. Жага руйнування як жага творення. Оцінка компенсації та гіперкомпенсації А. Адлером. Комплекс неповноцінності. К. Хорні про компульсивну потребу любові: корисливість, нав'язливість, ненаситність. Походження тривоги. Проективна ідентифікація. Метод вільних асоціацій та гра за М. Кляйн. «Добрі» та «погані» груди як підвалини аретологічних уявлень. Агресивність розщеплення та любовність з'єднання. Етичність депресивної позиції. Контейнерування за Біоном. Оргазм та революція за В. Райхом. Оргон як життєва енергія.

Філософія статі в контексті структурного психоаналізу. Назад до З. Фрейда й Б. Спінози. Насолода сенсом (*jouis-sens*). Вимір сказуемого (*dit-mension*) як (*dimanche*) – воскресіння та одичання. Лінгвістерія. Фалос як філософське поняття. Жінки не існує, існують жінки. Жінка як симптом чоловіка, завдяки якому він існує за С. Жижеком. Жінка не існує (*exist*), жінка наполягає (*insist*). Чому жінка завжди не уся? Особливості жіночої насолоди. Чому тривога не бреше? Тривога як вичерпна відповідь на помилкову вимогу. Тривога як істина сексуальності, що кожен раз виявляється на піску під час її відпливу. Чому фалоса не надається в площині генітального посередництва – там, де його очікують і вимагають. Неналюбіє (*hainamoration*).

Тестові завдання для самоконтролю:

1. З психоаналітичної точки зору людина – істота
 - а) зіпсована;
 - б) певна;

- в) амбівалентна;
- г) досконала.

2. У контексті психоаналізу мораль є

- а) свідомою;
- б) підсвідомою;
- в) несвідомою;
- г) комбінованою.

3. В етиці психоаналізу мораль пов'язується з:

- а) Воно;
- б) Я;
- в) Над-Я;
- г) всіма перерахованими.

4. З. Фрейд вважав, що мораль стосується:

- а) норм співжиття;
- б) захисних механізмів;
- в) індивідуальних неврозів;
- г) сфери інстинктивного.

5. З точки зору К.-Г. Юнга архетипи етично:

- а) негативні;
- б) позитивні;
- в) амбівалентні;
- г) різноспрямовані.

6. З точки зору К.-Г. Юнга цілісність забезпечує архетип

- а) аніми;
- б) персони;
- в) его;
- г) самості.

7. Неналюб'є (*hainamoration*) за Ж. Лаканом – це

- а) ненависть і любов одночасно;
- б) ненависть до любові;
- в) неможливість налюбитися;
- г) неможливість налюбуватися одним одним.

8. Етику Ж. Лакана відображає вираз:

- а) не зупиняйся;
- б) око за око, зуб за зуб;
- в) не відступайся від свого бажання;
- г) розтрачай свою енергію на користь інших.

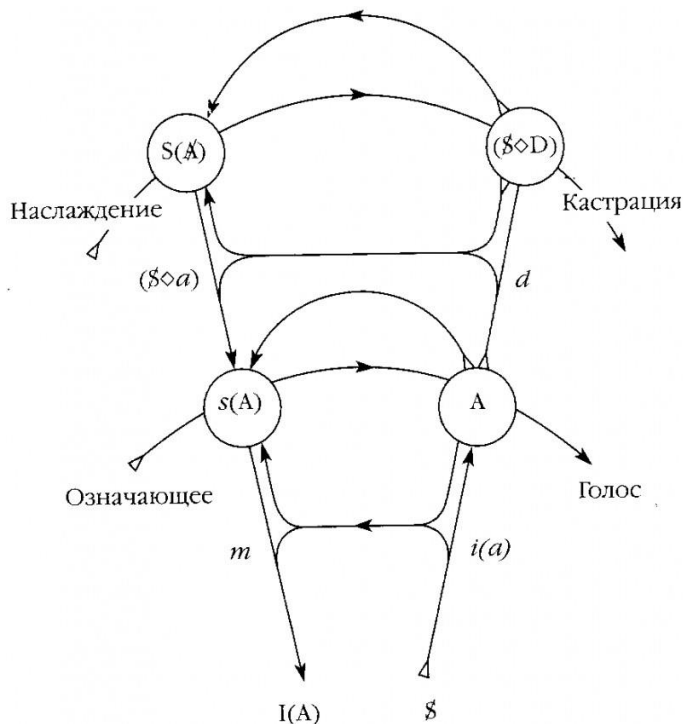
ТЕМА 9. Сексуальна топіка та топологія

Уявлення про ерогенні зони в філософській перспективі. Різновиди жіночих оргазмів. Жінка як ключ до місця. Вестибулярність вестибюлю за Ж. Дерріда: *logos* і *loxos*. Лабіринти пристрасті за кулісами, вуаллю (*kalumma*). Апокаліпсис. Філателія як with/out, любов з/без одруження. Оголення оголення.

Окаянна воля до істини будь-якою ціною та дурний смак за Ф. Ніцше: юнаки, що зривають покривала зі статуй. Необхідність залишатися у поверхні. Брутальність

пласткості. *Hautlichkeit* та любов до дальнього. Протанцювання поверхні. Дистанція. Могутність жінок у дії на відстані, *actio in distans*. *Espacement* за Ж. Дерріда. Шкіра як найбільш глибоке за П. Валері. Неможливість ідеально гладкої поверхні та досконалої мови за Л. Вітгенштейном.

Структурний психоаналіз про реєстри психічного. Неочевидні просторові моделі сексуальності. Стрічка Мьобіуса, тор, Борроміїв вузол. Das Ding як дірка від бублика. С. Бенвенуто про неможливість реального, чорної діри, з якої ще ніхто не повернувся. Інтимне та екстимне. Екстимне як проблематична манера поведінки реального в символічному за Ж.-А. Міллером. Поняття *Nebenmensch*. Проблематичність найкоротшої дистанції за Ж. Дельозом. Маска богомола. Об'єкт *a*, що перевищує суб'єкт та не віддзеркалюється. О-об'єкт, об'єкт-отоліт на поверхні вакуолі. Синтом як четверте кільце. Асфера згідно з Ж. Лаканом. Граф бажання. Суб'єкт та Інший. Уявлення про самого себе (*m*) та ідеальне я *i(a)*. Фантазм ($\$ \diamond a$) про уявного іншого (*a*). Бажання (*d*), ерогенні зони як вимога (*D*) та витяг насолоди з тіла ($\$ \diamond D$). *Не відступайся від свого бажання!* Любов як ретроактивна петля.

Граф сексуації як входження в символічний порядок. Статевість сексуації. Чоловіча та жіноча сторони. Пропозиціональні формули. Заперечення, кастрація фалічного батьківським. Жіноче як не-все, що нескінченно обирає. Перекреслене А як спроба заперечення у корені Іншого. Леві Р. Брайтман про видимість та істинне, трансцендентне та іманентне, логіки виключення та «не-усього» як чоловіче і жіноче. Гендерні аспекти кванторів існування. Агентність жіночого в контексті онтикології.

$\exists x$	$\overline{\Phi x}$	$\overline{\exists x}$	$\overline{\Phi x}$
$\forall x$	Φx	$\forall x$	Φx
$\$$		$S(A)$	
Φ		a	La

Місце сексуального в складині за М. Гайдегером, Ж. Дерріда та Ж. Дельозом. Потаємність та одночасно всюдисущість статевого. Наслідкування зовнішнього внутрішньому за Ж. Дерріда. Статя як манускрипт. Згинати лінію зовнішнього, щоб навчитися дихати. Інвагінація. Вуаль та віяло. Подвійне віяло.

Постлюдська сексуальність як стосунки з самим кіберпростором. Жінка як просторовий засіб. Прочиненість за Л. Ірігарей. Місце місця, що обволікає обволікаєме.

Там, що не пориває з тут. Захват як оболонка. Агентурний реалізм, інтра-акціонізм, в-між (in-between) згідно з К. Барад та сенситивний дизайн. Носимий простір (wearable space) в біомоді.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Апокаліпсис – це, буквально,
 - а) зірвання вуалі;
 - б) дефлорація;
 - в) зяяння буття;
 - г) мовний пролом.

2. Дистанція за Ф. Ніцше
 - а) долається;
 - б) ігнорується;
 - в) проспівується;
 - г) протанцьовується.

3. Шкіра за П. Валері – це
 - а) найбільш поверхневе;
 - б) найбільш глибоке;
 - в) найбільш піднесене;
 - г) найбільш нище.

4. В графі бажання Ж. Лакана любов постає
 - а) ретроактивною петлею;
 - б) інтроактивною петлею;
 - в) інтерпасивною петлею;
 - г) реактивною петлею.

5. Граф сексуації Ж. Лакана це граф
 - а) входження в реальне;
 - б) входження в уявне;
 - в) входження в символічний порядок;
 - г) входження в усі психічні реєстри.

6. Прочиненість за Л. Ірігарей – це
 - а) закритість;
 - б) відкритість;
 - в) і закритість, і відкритість;
 - г) ні закритість, ні відкритість.

7. Топос агентурного реалізму за К. Барад виявляється
 - а) в;
 - б) між;
 - в) в-між;
 - г) зовні.

ТЕМА 10. Сенсуальне та сексуальне

Сенс як осмислене чуття в контексті пристрасті до реального. Критика кантіанського твердження про нещасність сенситивного. Концепція кіборга: від

Ж. Ламетрі до Д. Харавей. Сенсуальна киборгизованість. Людність андроїдів. Анастезичність постсучасності. Сінестезія.

Ф. Ніцше про геніальність ніздрин. Парфумер П. Зюскінда та Декоратор Т. Еггена. Парфумерний одяг. Нюх як первинне інстинктивне чуття. Есенціальність запаху. Дистанційованість нюху. Одоративність репутації. Нюх на тренди. М. Діакону про нюхове як змішення пам'яті та фантазії, мемуарного та фіктивного. Тістечко Мадлен М. Пруста. Духовне прозріння та пронизування за В. Кандинським. Одофон С. Пієсса та нюховий алфавіт С. Толаас. Брудність аристократа та охайність буржуа. Дівоча охайність як ознака недосвідченості. Фрустрація та фетишизація нюху за З. Фрейдом та Т. Маркузе. Субверсивність нюху за Е. Кондил'яком та М. Фуко. «*New Axe Anarchy. Unleash The Chaos*» та «*Odeur 71*» від «*Comme des Garçons*»: запахи гарячого асфальту, паленої гуми, пилу на розпеченій лампочці, окису металу, чорнил для каліграфії, електробатарейки і лаку для нігтів. Парфум як слід за Ж. Дерріда. М. Сєрр про підкреслення відмінності через нюх і смак. *Магія якійсь* Мері Енн Марлоу.

Тестуальне та текстуальне. Демокрит про смакові субстанції. Розсипчасто насолити до крові та сліз, склеїти гіркотою поразки, оцет ревнощів і безліч кутів скисання (*піймати кисляк*), мілкий бісер сальностей і округлість медового томлення. Збудження через хрустке за Р. Бартом. Добра їжа як умова гарної бесіди за Кантом. Заклик харчуватися добре самим добром Ж. Дерріда. Вірність та засвоєння. Асоціація втраченого раю з цукром (розсудливість), прянощами (насолада), кава (абстракція), чаєм (спокій), шоколадом (чуттєвість), тютюном (зосередженість) за В. Шивельбушем. Фуд-порн та засекреченість секреції. *Отрута, жир та соус*. Фармакон як есенція харчової субстанції та письмо. Голос як фармакон. Щеплення фармаконом. Імітуюча краска: фармака. Отруєність жіночого дару. Вигукування істерії. *Che bella voce*. Відторгнення власного голосу. Говоріння статевих органів за Д. Дідро. «*AAA AAA*» Улая та М. Абрамович.

Тактильне vs. візуальне. Піднесений блиск як наслідок тертя між Річчю та об'єктом. Рука, що обмацує іншу руку як блискавиця за М. Мерло-Понті. Гра в серсо зі світом: повернути світ назустріч собі та перейти на іншу сторону до самого себе. Нарцисичність візуального. Зір та мислення. Аналітичність образу. Око та погляд за Ж. Лаканом. Власний погляд як діра у невидимому. Призупинення образу як торкання за Ж.-Л. Нансі. Торкання поглядом. Помірність тактильного та перспективність зорового. Окреслення тіні відбуваючого коханого першою художницею за Плінієм. Шкірне та слизове за Л. Ірігарей. Не бачити того, в чому пестити. Тактильність як тактичність, співчутливість за А. Лінгісом. Дивитися дивно. Тактильне та зворушливе. Унікальність відбитків пальців.

Стихійність сенсуального. *Кровь-Логос – вещество, содержащее в себе все силы тела, – фигурирует здесь и в двух других формах: разогретая, взволнованная, кровь «пенится» и становится семенем, передающим влажности матки первоначала, из которых путём развития сможет образоваться другое тело; напротив, охлаждённая и насыщенная воздухом, кровь становится материнским молоком и в такой форме передаёт младенцу силы, имеющиеся в теле родителей. Так, отдав людям свою кровь, Христос даёт им – младенцам – молоко своего Логоса.* Климент Олександрійський за М. Фуко. *Как вода крещения смыла прошлые грехи, так и слезы покаяния смывают грехи, совершенные после крещения.* Метафора загартування металу вогнем. *Це було як землетрус, цунамі, вулкан, ураган (натхнення), винос мозку.* Увертюра тріснутого стиглого плоду об'єднання поезії мрії з прозою життя за Г. Башлярю. Рушити туди, звідки вона ще не прибула через атомізм за Л. Ірігарей. Філософування про стихії як мрія про мрію. Сизиф у пару, Прометей у вогні, Едип у снігу як концептуальні персонажі. Л. Ірігарей про дрібний дощ, беліберду (*drizzle*) як альтернативу гегелівській бінарній логіці. Небажання Ф. Ніцше як морського коханця бачити навіть ефекти своєї спокуси в русалці. Плинність мови за Г. Башлярю. Самотність як спалення того, що спалює за М. Ем'є. Скритність піроманів. Метафора золи Ж. Дерріда. Соковитість гострого перцю.

Вогневиця (оргазм). Повітря як духовність ставлення до такого самого, двох пустот. Забуття повітря у М. Гайдегера. «Душнила».

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Сенс – це
 - а) осмислене чуття;
 - б) чуттєве осмислення;
 - в) смисл чуття;
 - г) чуття смислу.

2. За І. Кантом сенситивна людина
 - а) щаслива;
 - б) нещасна;
 - в) задоволена;
 - г) незадоволена.

3. За М. Серром нюх і смак підкреслюють
 - а) тотожність;
 - б) відмінність;
 - в) розрізнення;
 - г) розрізняння.

4. За Ж. Дерріда харчуватися добре – це харчуватися
 - а) доброю їжею;
 - б) в доброму настрої;
 - в) з добрим смаком;
 - г) самим добром.

5. Фармакон за Ж. Дерріда – це
 - а) голос;
 - б) краска;
 - в) яд;
 - г) ліки.

6. Мислення співвідноситься насамперед з
 - а) смаком;
 - б) торканням;
 - в) звучанням;
 - г) зором.

7. Тактильність за А. Лінгісом має бути
 - а) стратегічною;
 - б) тактичною;
 - в) співчутливою;
 - г) зворушливою.

ТЕМА 11. Філософські аспекти спокуси

Екзорцизм спокуси у релігійному контексті. Жіночність як вічна іронія громадськості за Г. Гегелем. Романтичний ідеалізм С. К'еркегора. Естетизм та спокуса. Ковтання насолоди по крапельках. Повторення як покращення. Чоловіча спокуса як

ствердження життєвої сили навіть при послабленості. Спокуса та статеве здоров'я. Природність звабливості дівчини. Меланхолійність місця виконання спокуси.

Спокуса та виробництво, клонування. Право на сексуальну стриманість. Розчарування статі та чарівність спокуси. Долучення, долягання сексуальності до соблазну. Виклик спокуси. Підвищення ставки як дар. Шулер як спокусник. Ставка на межу оргазму.

Відсутність одного з вимірів як сутнісна риса спокуси. Спокусливість видимості. Принципова невдалість розкриття таємниці спокуси. Спокуса самої спокуси. Чому спокуса ніколи не опиняється там, де мислиться? Спокусливість фемінізму та порно. Спокуса як суб'єкт без суб'єкта. Як піддатися спокусі, але не піддатися спокуснику? Істероїдна неспроможність піддатися спокусі та звинувачення в цьому. Неспроможність винести чисту істину. Спокуса як обманка та як реальність. Помилковіше помилковості: обманка. Межова неприродність обманки. Диво послаблення реальності. Проекціювання перспективи наперед.

Жіноче по той бік жіночності. Транссексуальність спокуси. Анатомії не існує. Еротична індетермінація. Екліптика статі. Закоханість у гру знаків. Образ Ніко: жінка, що косить під травесті. Іронічна пародія: більше ніж знак. М'яка та холодна спокуса. Жіночність як маскарад за Ж. Рів'єр. Ейронічне за М. Ніколчіной. Значення надмірного одягання згідно з Т. Пінчоном. Не викриття, але конструювання наготи, пустоти за А. Зупанчіч.

Принциповий нарцисизм спокуси. Сестра (Аніма) Нарциса: двоїстість та інцест. Тінь та відображення як вмістилище душі. Підточуючи ефекти зваби. Смертоносне поглинання дзеркалом вод. Дзеркало як поверхнева безодня. Інше переломлення. Зодіакальна взаємспокуса як спосіб примирення з собою. *I'll be your mirror*. Спокуса як смерть реального та народження приманки, активізація уявного. *Спокушати – означає вмирати як реальність і народжуватися у вигляді приманки*.

Відхилення звабленого дискурсу від смислу. Зміщення: *se-duction* уведення вбік, збиття зі шляху. Самозваблення дискурсу. Спокуса як співоберт сенсів. Зваблення як самозваблення. Спокуса як нескінченна гра аж до смерті. *Смерть в Самарканді*. Смерть як побачення. Виконання смерті в спокусі. Подив смерті. Спокусливість незначної деталі (*не думати про лисячий хвіст*). Спокушення вразливістю. Щаслива та нещасна зустріч. Спокуса як доля. Спокушений спокусник та спокуса бути спокушеним. Мертвотність неспокушених.

Аромат пантери та голоси Сирен. Медуза як спокусниця. Медуза за Дж. Бартом. Спокутування нелюдським партнером. Фюге спокусника та темпоральність *femme fatale*. Термін та ритм: позачасовість спокуси. Медея як рокова жінка.

Антиспокусливість влади. Холокост як розігрів холодного спокушення через телебачення. Дигітальна зваба. Наркіс і наркоз. *Suspense* зваблення.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. За С. К'єркегором спокусник найчастіше

- а) автомат;
- б) естетик;
- в) етик;
- г) лицар віри.

2. За С. К'єркегором спокусливість дівчини

- а) природня;
- б) штучна;
- в) і природня, і штучна;
- г) ні природня, ні штучна.

3. Стать та спокуса
- а) чарівна та розчарована;
 - б) розчарована та чарівна;
 - в) і розчаровані, і чарівні;
 - г) ні розчаровані, ні чарівні.

4. Спокуса – це
- а) виклик;
 - б) ставка;
 - в) виграш;
 - г) програш.

5. За Ж. Бодрийяром варто
- а) піддатися спокусі, але не спокусникові;
 - б) піддатися спокусникові, але не спокусі;
 - в) піддатися і спокусі, і спокусникові;
 - г) не піддаватися ні спокусі, ні спокусникові.

6. Холодна спокуса передбачає
- а) і завороженість, і збудженість;
 - б) ні завороженість, ні збудженість;
 - в) завороженість, але не збудженість;
 - г) не завороженість, але збудженість.

ТЕМА 12. Філософія обценного

Сценічність сексуальності. *La scène du deux* за А. Бад'ю як любовні стосунки, які не становлять ані злиття з двох в одне, ні анатомією неможливого кохання, але сцену, на якій «двоє» залишаються завдяки разом завдяки самим труднощам, дивинам і неочевидності таких стосунків. Комічність «не-стосунків, які працюють» за Ж. Лаканом в ексцентричних комедіях з ексцентричними героїнями згідно А. Зупанчич.

Принципова замаскованість жіночого за Ф. Ніцше. Баубо та Псіхея. Анасірма. Обценне та комічне. Обценне як одержимість та перевершення реального за Ж. Бодрийяром. Більш зрима ніж зрима, надто правдиве щоб бути правдою. Анатомічний *зоот*. Секс деінде, тільки не в сексуальності за Р. Бартом.

Принципова порнографічність романного (Аретіно). Порнографія та проблема свободи/права самовираження. Критерії порнографії: те, що відбувається не зі мною; гносеологічні (освіта), етичні (насильство), естетичні та поетичні (крупний план), цілісності, особистісності, публічності та ін. Порнократія сучасних жінок згідно П.-Ж. Прудону. Порнографічність споживання. Порнографія як насильство нейтралізованої статі за Ж. Бодрийяром. Порно/стерео. Надмірність і гротескність порно. Монструозність бажання. Репресивність десублімації. Спроба врятувати статі через декларацію притлумлення. Непристойність та порнографія: градації надмірного. Порнографічність гіперреалізму. Карикатура на статі як натяк на справжню статі. Порнографія як пряме продовження метафізики. Звільнення як прояв негативної свободи у порно.

Нагота як знак. Голе та оголене за К. Кларком. Спокусливість напіводягненості. Нюд-макіяж. Коли все – обличчя. Відразливість «голого обличчя». Проблематичність зміни обличчя за К. Абе. Штучність нудизму та натуризму за М. Фуко. Натуралізований сексуальний імператив та передчасна еякуляція.

Економічність непристойності. Продукування сексуальної дискурсивності. Надмірність позицій у гіпермаркеті. Пролетар як повія у целофановій обгортці за

Ж. Бодрійяром. Порнографія як дивовижна галюцинація, де безробітним платять за даремну працю. Корупція статі. Особливості порнографічності діловиробництва. Непристойність боргу, що не потребує повернення за С. Жижеком. *Комерційний план* Л. Уільямс. Комерційний кадр як засвідчення чоловічого поза жіночим.

Феміністські дебати про порнографію. Порнографія – теорія, згвалтування – практика. Феміністське порно: жіночий оргазм і «життя після comshot». Принципова хтонічна діонісичність природи за К. Пал'єй: діонісизм не пікнік. Дионісичність поп-культури. Природність стереотипів: мачо та лярвочка. Проституція як жертва людства на олтар моногамії за А. Шопенгауером. Проституція як форма жіночої влади. *Ні (не) значить ні*. Харрасмент, сексторшн та проблематичність згоди. *Любов володаря* А. Коена. *Так, але давай вдамо, що ні*. Порнократія як *ніщо нічого суб'єкта суб'єкта* порівняно з *вже майже та тільки після* за К. Брейя. Неможливість виплатити ціну любові та недоречність торгу. *Портрет оголеної натури* М. Турн'є. *Хрюїзми* М. Дар'есек. Обсценність ожиріння, раку, клонування. Екстаз і метастаз. Тавтологічність обсценного: спарювання того ж самого з тим же самим. Холодне запаморочення порнографії. Кристалічність спокуси та газоподібність любові. Спокуса як дуель та доля, фатум. Давньогрецький підхід до любові як чесноти, а не пристрасті. Естетичність спокуси, етичність любові та психологічність сексуальності. Суб'єкт може лише бажати – тільки об'єкт може спокушати й виводити суб'єкта за межі кінця.

Нонтологія (онтологія сорому) за Ж. Лаканом. Почуття сорому виникає від «здивування» афективними безладами. Що означає сорому – єдиний знак, генеалогію якого можна відстежити, а всі інші обсценні. У цьому випадку майже будь-яка сцена комічна і смерть зі сміху не відрізняється від смерті від сорому, який залишається єдиним афектом смерті, гідним смерті. Але якщо єдиним, хоч і парадоксальним афектом на його думку є думка, тоді емоційною підґрунтям думки є саме сором, подібно до того, як емоційним підґрунтям дії – тривога. Істота, що говорить не може включитися в дискурс попередньо не засоромившись і не відчувши бажання прикрити стид і сором за допомогою мови. Принципова порнографічність мислення.

Непристойність любовного ловлення як претензії на надмірну близькість за Р. Бартом. Е. Марвел про маску, що скриває плачучі зрячі очі. Обсценність мастурбації. С. Жижек про статевий акт як мастурбацію з реальним партнером. Прокрастурбація за Ф. Зімбардо. *No far i no put*. Фап і шлик. Мастурбаційне мистецтво Джордана Маккензі та Віто Аккончі. Ліна Ехрентраут змальовує порно. Обсценна лексика та лірика.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. За Ж. Бодрійяром обсценне – це
 - а) одержимість реальним;
 - б) перевершення реального;
 - в) і одержимість, і перевершення реального;
 - г) ні одержимість, ні перевершення реального.

2. За Р. Бартом секс
 - а) в сексуальності;
 - б) деінде;
 - в) секс деінде, тільки не в сексуальності;
 - г) секс деінде, особливо в сексуальності.

3. Голе відрізняється від оголеного через
 - а) незручність;
 - б) беззахисність;
 - в) об'єктивацію;

г) неосмисленість.

4. Найбільш спокусливе

- а) голе;
- б) оголене;
- в) напівнаге;
- г) одягнене.

5. За К. Пал'єй

- а) діонісизм – це пікнік;
- б) діонісизм – це не пікнік;
- в) пікнік – це діонісизм;
- г) пікнік – це не діонісизм.

6. За С. Жижеком найбільш обценним є

- а) перверзія;
- б) спокуса;
- в) натуралізм;
- г) мастурбація.

ТЕМА 13. Філософсько-психологічна концептуалізація перверзивності

Перверсія чи парафілія? Бажання та його нездійсненність як властивості перверзії. Можливість помсти первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації. «Ортопедія» інфантильної сексуальності. Роль психіатрії у розвитку дискурсу про сексуальність. Узурпація правом визначення сексуальної норми та патології. Медицина як система керування периферійною сексуальністю. Наука про секс як засада маніпулювання особистістю. Секс як об'єкт сильної підозри, смисл загальний і турбуючий, уламок ночі за Фуко М. Визнання та знання. Раціональність та карні інституції. Від сповіді до психоаналізу: клінічна кодифікація, дифузна каузальність, латентність та інтерпретація. Безлади серця та долі. Паралельні життя огидних (*infâme*) людей за М. Фуко. Темні, злополучні, буйні, люті, похмуро вперті, безпутні, остервеніли, зухвали в злобі, в соромі, в підлості, закоренілості або в невдатності огидні люди з жалоюгідною величчю, диким тремтінням і шаленою напруженістю. Нижче рівня будь-якого дискурсу.

Перверсія як відхилення реальності та компроміс розщеплення. Перверсивне привласнення закону та бунт. Сексуальність як бриколаж перверсій з впізнаваних компонентів заради оргазму. Психоаналіз як перверсія. Садист потребує страждання суб'єктивного іншого, мазохіст – його гніву і вимогливості, вуайеристу і ексгібіціоністи необхідно реальна або вигадана сексуальна насолода іншого, педофілу – еротичні потяги дитини як іншого, фетишист – нарцисизм іншого, а трансвеститу – помилкова переконаність іншого щодо його власної сексуальної ідентичності. Гетеродистонія. Викриття жіночої хіті ексгібіціоністом, потайних коханців вуайеристом, жадання фалосу фетишистом, поверхневність чоловічого трансвеститом, жінки-жертви садистом та жінки-насильниці мазохистом, відсутність інфантильної сексуальності педофілом за рахунок перетворення іншого на засіб, об'єктивація суб'єкту та нездатності до любові та репродукції. Власне жульництво перверта. Перверту чужа ревність, бо він завжди вже виключений, об'єктивований, насолоджується ж Інший, самосвідомість. «Відповідна» пара як трикутник і перверсивна пара як тільки пара. Асиметричність перверсивної пари. Зрада та розкриття секрету.

Лібертинаж і садизм: хоробрість, стоїцизм і філософія. Природа проти гуманізму. Гуманізм без гуманності. Значення апатії. Серце як безсилля розсуду. Нерозуміння як надання людині самої себе. Злочинність смертної кари. Садизм закону та бог як кат: можливість нескінченних мордувань. Ототожнення обов'язку та бажання: сингуляризація

іншого. Обов'язок як інструмент зла. Анатомія людської деструктивності згідно з Е. Фроммом. Садизм примусу жінки прийняти власне рішення за Дж. Бартом. Насильство підкорення бажанню за С. Жижеком. Зовнішньо індиферентний садист за справедливістю страждає сам замість невинної офіри.

Мазохізм як суб'єктивація садизму. Несумісність принципового жіночого мазохізму й акту мазохізму. Мазохістська онтологія насолоди. Неможливість утворення пари садиста та мазохіста, ексгібіціоніста і вуайєра, за Ж. Дельозом вони навіть не зустрічаються. Гетерична холодна, едипальна материнська та оральна сувора матері. Садист як іншій, торжество Над-Я та стан Я та мазохіст як торжество Я та стан Над-Я. Спекуляція та уявлення інстинкту смерті. Іронія повалення закону та гумор лжепослуху закону. *Suspens* описів. Від договору до обряду.

Мазохізм і фетишизм. Подвішений як ерекція. Мазохістичність броні характеру за В. Райхом. Пелюстки-полотнища минулого, які обрамляються шипами, вістрями, *punctum*'ами справжнього. Фетиш як амулет проти сексуальної невдачі за З. Фрейдом. Куколди та *Nu-males*. Фетишизм мюзік-холлу за Р. Бартом. Вибух оргазму завжди вже стався. Фетиш як сувенір. Стриптиз як подолання страху наготи. Ототожнення фетишисту з фетишем за С. Бенвенуто. Фетишизм як фарсовий і гротескний «діалект» мазохізму. Фетиш як відсутній в жінки фалос. Манекенниця як фалос за Ж. Бодрійяром. Еротичний соціалізм фетишиста.

Нарцисизм як місто зустрічі неврозу з перверзією та зразкова перверсія. Філософічність нарцисизму. Дзеркало спекуляції за Л. Ірігарей. Нарцис і наркоз. Вуайеризм та ексгібіціонізм. Реалізація у відсутності: Актеон і Діана за П. Клоссовскі. Мрії Актеона про дотик Діани до самої себе. Прозора шкіра як умова вуайеризму. Вуайер, якого бачать як яєчки та пеніс як спостерігач порівняно з ексгібіцією фаллоса. Секстинг. Шкіра як домівка, злита з хазяїном за Л. Ірігарей. Шкіра як потаємна кишеня, вшити у час іншого. Терти терки. Опік сенсом. *Skin is in* за Л. Сведсеном.

Нарратофілія та порнографофілія. Цифросексуалізм та секс с кіборгами.

Велике Здоров'я згідно з Ж. Дельозом. Перверзія як спосіб протистояння неврозу за С. Жижеком. Вірулентність перверта. Нормальність як перверзія в П. Брюкнера. Заяложеність бажання уникнути заяложення в любові.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Перверзії властиві

- а) бажання та його здійсненність;
- б) бажання та його нездійсненність;
- в) небажання та його здійсненність;
- г) небажання та його нездійсненність.

2. Перверзія передбачає

- а) помсту первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації;
- б) недостатньо ефективну кастрацію;
- в) неможливість помсти первинній травмі;
- г) можливість помсти первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації.

3. Лібертинаж і садизм відсилають до

- а) епікуреїзму;
- б) стоїцизму;
- в) скептицизму;
- г) кінізму.

4. За С. Жижеком найгірше насильство – це

- а) фізичне насильство;
- б) морально-психологічне насильство;
- в) віднімання бажання;
- г) примус підкорення бажанню.

5. Мазохізм передбачає

- а) підвішування;
- б) прибуття;
- в) поранення;
- г) маскування.

6. Найліпше видовище для вуайера – це

- а) статевий акт;
- б) мастурбація;
- в) оголене тіло;
- г) той/та, хто його помітив.

ТЕМА 14. Етика сексуальності

Секс та сексуальність. Синтез фігур насолоди, пізнання та влади. Сповідь як визнання обов'язку істини, благої вісті. Пізнання гріхів. Іномовлення, натяк та кодифікуюча мова. Секс як відкрита суспільна проблема. Диспозитив сексуальності за М. Фуко: еротична жага та жага пізнання. «Сексуальність» зовні поведінки та репрезентації. Аксиологія та досвід сексуальності. Сексуальні модуси існування та їх проблематизація.

«Чотирьохмірна» тематика від античності до християнства: цінність статевого акту та утримання, визначення законного партнера, ставлення до мудрості та свободи (дієтика, економіка, еротика та філософія). Моральна строгість і практична розбещеність. Практична суб'єктивація. Захопленість задоволенням і його використання. Онтологічність афродізії. Інтерес до динаміки актів порівняно з їх морфологією. Нестриманість наповнення та штучності. Кайрос насолоди несумісний з інцестом. Кайрос репродуктивної сексуальності. Статус та сексуальність. Атлети (борці) утримання як агону. Необхідність тренування та режиму. Режим та міра. Необхідність помірності атлетизму. Індивідуалізація режиму. Сексуальна енкратія та суб'єктивація. Стриманість та свобода. Справедливість відносно сексуальності. Спокуса як соматична несправедливість. Статевий акт як марнотратство. Мудрість шлюбу. Задоволення, повсякденність, продовження роду: гетера, співмешканка, жінка. Краса та сексуальність. Три види політики стриманості. Платона про правила та обов'язки в системі авторитарного регулювання ідеального поліса. Ісократ Нікокл: стиль особистого життя одруженого чоловіка як самодержця, що поважає себе та інших. Економіка Псевдо-Арістотеля: корисні принципи чоловічого домогосподарства. Вірність як надбання стоїцизму.

Репресовані фігури: мастурбуюча дитина, істеричка, гомосексуал. Чинники відмінності ставлення до чоловічої та жіночої гомосексуальності. Антична позитивна оцінка чоловічої гомосексуальності та негативна жінкоподібності. Гомосексуальність і гетеросексуальність vs. активність і пасивність. Содомія (*eispein*) як інспірація.

Взаємозв'язок сексу і страху за П. Кін'яром. Ерос як сум'яття та сміх. Завороженість (*fascinatio*) фалосом (*phallos*). Активність та оволосіння, захмеління. Принципове насильство давньоримської сексуальності. Нікталотопія та порнографія. Тут укладено щастя під зображенням фалоса. Задоволення та щастя. *Мій пеніс дорожче, ніж моє життя*. Порнографія як зображення гетери в творчості Паррасія. Неможливість зобразити насолоду. Сором'язливість як анахореза та покрив жадання. Страх втрати потенції. Домівка та вілла: публічне та усамітнене. Мистецтво як незруйновне бажання. Страх невідомого.

Етика Еросу за Л. Чантер. Етика статевих відмінностей за Л. Ірігарей. Проблема секс-об'єктивації. *В исступлении они [люди] потеряны для мира, выходя далеко за его пределы. Переполненное возбуждением и желанием, тело берет верх. Но это чудесно — даже если мгновения восторга означают паузу в разговоре Си Ди Си Рив. При виде красивой девушки Митчелл ощущал скорее нечто такое, что бывает в древнегреческих мифах, когда от красоты человек превращается в дерево, прирастает к месту — навсегда, от одного лишь желания.* Євгенідіс Дж. Об'єкт як дивний атрактор, що не є собою й не в змозі досягнути себе. Обезцінююча до безцінного кінчна тактика. Проекціювання на об'єкт внутрішнього принципного ніщо за С. де Бовуар. Жінка як власний двійник та жіноча самооб'єктивація усієї себе. Проблематичність суб'єкт-суб'єктних статевих стосунків. С. Жижек про інтерпасивність і керовану об'єктивацію. Любовні стосунки та пара як об'єкт за Леві Р. Брайтманом. Брак як юридично об'єктивована пара, незважаючи наприклад, на адюльтер.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. За М. Фуко сполучені
 - а) насолода, пізнання та влада;
 - б) задоволення, пізнання та влада;
 - в) задоволення, пізнання та свобода;
 - г) насолода, пізнання та свобода.

2. Аскети – це
 - а) атлети утримання;
 - б) марафонці утримання;
 - в) спринтери утримання;
 - г) пловці утримання.

3. Вірність – це надбання
 - а) епікуреїзму;
 - б) стоїцизму;
 - в) скептицизму;
 - г) кінізму.

4. Найліпша сексуальна влада – це
 - а) енкратія;
 - б) порнократія;
 - в) аристократія;
 - г) демократія.

5. За С. Жижеком суб'єкт-суб'єктних статевої стосунки
 - а) найбільш прийнятні;
 - б) найбільш приємні;
 - в) найбільш проблематичні;
 - г) неможливі.

6. Секс-об'єктивація *вцілому* є
 - а) неприйнятною;
 - б) проблематичною;
 - в) найгіршим ставленням до партнера;
 - г) найкращим ставленням до партнера.

ТЕМА 15. Естетика сексуальності

Сексуальність і любов у мистецтві та сексуальність і любов як мистецтво. Сексуальне мистецтво існування та техніки себе. *Scientia sexualis vs. ars erotica*: вербалізація проти переживання. Мистецтво куртуазної любові. Фетиші куртуазної любові та фетишизація куртуазної любові. Осуд відмови від любові. Жіноча депресія та піднесеність суб'єкту.

Сексуальні аспекти естетичних категорій: прекрасне/потворне, піднесене/нище, трагічне/комічне, героїчне. Чинники ненависті до поезії за Ж. Батаєм. Проклята доля сексуальності. Ацефал та біцефал (розум спіймав себе на гарячому). Оргазм та екстаз. Трансгресивність та ексесивність у мистецтві: Г. Кюрбе, Е. Шиле, Ченг Лі та ін. Принципова еротичність мистецтва. Протиставлення герменевтиці експериментування Ж. Дельоза та еротики С. Зонтаг.

Сексуальність та мода. Денді: естетизація неприроднього. Вразливість і гидливість. Дирка-травма та деталь. Асексуалізм і гігієнічність денді. Помітна непомітність. Значення бачення бачення Барбе д'Оревільї Ж.-А. Монокль і тростина. Дама-денді. Сексуальні нюанси чорної вечірки за Ж.-А. Гюїсмансом. Маленьке чорне плаття. Гола мода. Неіснуючий одяг. Кемп як добрий дурний смак; брехня, що говорить правду за С. Зонтаг. Високий і низький кемп. Гра перемигувань (*clins d'oeil*). Метросексуалізм та гомовестізм.

«*Міф про красу*» Н. Вульф. Проголошення страждання заради краси в Платона. Економічні та політичні передумови стереотипів краси. Комплекси «красивих» та «некрасивих» жінок. Свобода зовнішності. Примуса володіти красивими жінками. Ейджизм та ейблізм. Інертність і самодостатність краси. Професіональна кваліфікація краси. Релігія краси: *більше Ісуса та менше мене*. Приниження «прекрасної статі». Від гріховності похоті до гріховності обжерливості. Красота проти сексуальності. Чому жінки страхаються бути вбитими чоловіками, а чоловіки – осміяними жінками? Бажання бути бажаною. Репродуктивна та естетична сексуальність. Красота як здоров'я. Красота як виправдання жінок за чоловічу силу. Стандарт «залізної діви». Ідеал WASP: як можливе поєднання стрункості та великого бюсту? Краса статевих органів. *Я оргазмую, отже, існую*. Худоба та швидкість відеоряду за Е. Холландер. Візуальна краса та лукізм.

Феміністське мистецтво. «*Ліжко*» Т. Емін. «*Жіночий дім*» з «*Менструальною кімнатою*» Дж. Чікаго. Сексуальні акти Б. Томкінс. «*Ікра Кріссі*» К. Коннант. «*Генітальна паніка*» та «*Tap and Touch Cinema*» В. Експорт.

Боді-арт. Естетизація перверзивності: скарифікація, клеймування тощо. Брак с Берлінською стіною Е.-Р. Еклоф. Розрізнення секс-об'єктивації та секса з об'єктом. Еротичні виміри актуального мистецтва. Г. Бен-Арі, К. Хадсон «*In potētia*». С. Вестбрук «*Живий йогурт*». Біоарт.

Тестові завдання для самоконтролю:

1. Новочасова сексуальність – це
 - а) мистецтво;
 - б) наука;
 - в) магія;
 - г) релігія.
2. Ж. Батай вважав, що поезію слід
 - а) любити;
 - б) кохати;
 - в) ненавидити;
 - г) ігнорувати.
3. За С. Зонтаг кемп – це

- а) добрий дурний смак;
- б) поганий дурний смак;
- в) дурний дурний смак;
- г) поганий поганий смак.

4. За Н. Вульф краса – це

- а) казка;
- б) легенда;
- в) переказ;
- г) міф.

5. Сексуальність пов'язана з красою – це сексуальність

- а) репродуктивна;
- б) естетична;
- в) етична;
- г) звільнена.

ТЕМА 16. Постмодерні концепції статі

Спокуса та ліризм оргазму за М. Фуко. Танатична всепоглинальність насолоди. Сексуальні стратегії мікрофізики влади. *Що робити після оргії?* Сексуальні аспекти симуляції. Забуття Фуко як дзеркало влади в орієнтації на істинні процедури. Манекенниця як фалос за Ж. Бодрійяром.

Деконструкція опозиції чоловіче–жіноче. Поняття хори – ні чуттєвого, ні умопостигаємого. Філософське тлумачення поняття гімен. Сексуальні конотації поняття *chora*. Критика фаллогонтеоцентризма. Проблема жіночого голосу непов'язаного з жіночою анатомією. Жіночий голос в авангардному мистецтві (Дж. Джойс та ін.). *Mailman* та *male*. Вкрадений лист поміж стойками, ножками каміна. Чи завжди лист (не) доходить до адресата? Чому жінки пишуть більше листів, ніж відправляють? Стосунки ніколи не перестають не писатися.

Від інтерсуб'єктивності, Іншого-як-суб'єкту, апріорного Іншого Ж.-П. Сартра до конкретних й іманентних стосунків с жінкою-як-об'єкту бажання без нестачі Ж. Дельоза. Інший як структура перцептивного поля, апріорна структура світу. Фундаментальна пристрасть vs. любов. Реальне віртуальне vs. актуальне. Інший як можливий світ. Іманентність як така. Чорна діра обличчя як очі без погляду. Макіяж як спроба вираження внутрішнього. Жінка як можливість та умова мислення, що більш значима ніж сама думка. Жінка як об'єкт більший ніж об'єкт та глибший ніж суб'єкт. Жінка як безкорисна розкіш. Жінка як стан та таємниця. Перверзія як заміна можливого необхідним. *Сови – те, чим здаються*. Пристрастність стихії перверзії. Пантоміма як самооб'єктивація, становлення відчуттям vs. репрезентація. Самооб'єктивація ексгібіціоніста.

Шизоаналітична концептуалізація статі. Концепція n-статей Ж. Дельоза та Ф. Гваттарі як засіб позбавлення провини. Боротьба-проти, боротьба-між та боротьба-в. Доля як причинність тіл. Сексуальність як внутрішня здатність вивільнення генітального. Генітальність думки як більш віддаленого тому й більш близького. Складаина як інвагінація. Мрія розірвати заручення філософа висоти, самотність філософа глибини та парність філософа поверхні. Геракл, Дейл Купер («*Твін Пікс*») і Маулдер/Скаллі («*Таємні матеріали*») як герої поверхні. Фемінізм під будь-яким іншим ім'ям Р. Брайдотті про номадичність статі.

Ню й травесті у повторенні та розрізненні. Створення повторення масками як позначаючими у зв'язку з інстинктом смерті. *Те саме маскує та маскується. Одягнений як правда оголеного.*

Ж. Лакан і Ж.-Л. Нансі про сексуальні стосунки як стосунки за перевагою. *Сексуальних стосунків немає, тому що насолода Іншого, взятого як тіло, завжди неадекватна: з одного боку, там, де Інший зводиться до об'єкта а, вона перевернута – з іншого, я б сказав, шалено, загадково. Що, як не зустріч віч-на-віч з безвихіддю, за якою стоїть реальне, може послужити випробуванням для кохання? Кохання наділяє партнера виключно тим, що я, намагаючись свою думку краще до вас донести, поетично назвав мужністю – мужністю глянути смертоносній долі у вічі. Але чи справді вся справа в мужності? Може, справа, швидше, у розпізнаванні? Розпізнавання того, яким чином так звані сексуальні стосунки – в даному випадку стосунки між двома суб'єктами, кожен з яких є лише ефектом несвідомого знання – перестають не писатися.* Ж. Лакану Ж.-Л. Нансі про повноту розбитого серця. Інший як життєво необхідний інсургент. Чому ми не можемо налюбитися? Бажання як форма прагнення заповнити своє буття, що не потребує заповнення. Торкання думкою. Чи означає думати – притягувати? Стосунки як дія, але не як субстанція. Стосунок як відмінність і дуель. Сексуальні зойки та вигуки як тавтології та перформативи. Надлишковість сексуального мовлення. Безконтактність як підвалина суб'єктивності.

Відсутність сексуальних стосунків – це як раз те, що визначає простір, в якому існують стосунки, частина з яких навіть виявляється успішною. Ж. Лакан. *Сексуальність – це те, що з'єднує воедино дві різні речі, але в той же час невіддільні речі – надлишкове задоволення та позначаюча структура.* А. Зупанчич. Сексуальна ідентичність як оксюморон. Насолода як більше та менше ніж задоволення.

П. Брюкнер про можливість любові після оргії. Тінь множинності яка падає на коханого, що її витиснув. Як техніка сприяє ризику з остерегом та свободі у зв'язку. Примусовість щастя. *Щастя – для слабаків.* Серце, що стає плоттю, щоб розкритися, вилитися повніше. Статевий потяг як розвага на спасіння. Ідеалізм та зарозумілість любові яка усе ж таки знижодить до бажання. Необхідність любити людей, а не любов.

Короткі інтерв'ю з покидьками Д. Уоллеса: використання власних вад, дозвіл партнеру відчувати себе великим в коханні, тощо. Депресивність та нарцисичність жінки за Е. Вюрцель. *Сука: на схвалення важких жінок* (1998). Жіноча суб'єктивність в творах В. Віди: одяг нирця лежить порожній. Принципова проблематичність статі в подієвості постпостмодерна.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

Поясніть наступне висловлювання:

1. Неорганічна матерія – це материнське лоно. Бути звільненим від життя – значить знову стати справжнім, завершитися. І той, хто розуміє це поставився б до повернення в стан нечуттєвого праху як до свята. *Ніцше Ф.*

2. Той, хто довірився жінці, довірився злодію. *Гесіод.*

3. Вливаючись як ріка до океану у шлюбі, жінка знаходить надію на рай. *Закони Ману.*

4. Краща жінка та, про яку менше всього говорять чоловіки. *Перикл.*

5. Жінка – всього лише матерія, тоді як принцип руху у всіх народжених істотах є принципом чоловічим. *Арістотель.*

6. Жінка – це тварина, не має ні двору, ні хліву. *Тертуліан.*

7. Жінка! Ти врата диявола. Ти змогла переконати того, проти якого він і не наслідкував виступити відкрито. Це через тебе Сину Божому довелося померти; тобі слід було б завжди ходити в жалобі і в лахмітті. *Августин Аврелій.*

8. Простіше звинуватити одну статтю, ніж пробачити іншу. *Монтень М.*

9. Род в людині, як напруга, викликана неспіврозмірністю його одиничної дійсності, стає прагненням досягати почуття в іншому представнику того ж роду, сповільнюватися через з'єднання з ним і через це опосередкування злучити род з собою і

дати йому існування – це є процес згуртування. Процес полягає в тому, що, будучи в єдиному роді, однією і тією ж суб'єктивною життєвістю, вони і полягають це єднання як таке. *Гегель Г.*

10. Бути жінкою – це щось настільки дивне, настільки змішане і складне, що жоден предикат не може цього висловити, а якщо вжити всі ті численні предикати, які хочеться вжити, вони будуть настільки суперечливі, що витримати це під силу тільки жінці. *К'єркегор С.*

11. У цілому прогрес і зміна історичних періодів відбуваються в результаті руху жінки шляхом свободи, а регрес соціального порядку означає зменшення свободи жінки. Розширення прав жінки є головний принцип соціального прогресу. *Фур'є Ш.*

12. Чоловік і жінка – ось соціальний індивід. *Сен-Сімон А.*

13. Все, що написано чоловіком про жінок, має бути піддане сумніву, бо чоловік – одночасно і суддя, і одна із тяжених сторін. *де ля Барр П.*

14. З характеру цього відношення [ставлення чоловіка до жінки] стає зрозумілим, до якої міри чоловік сприймає самого себе як *представника роду*, як людину; ставлення чоловіка до жінки – це найприродніше ставлення однієї людської істоти до іншої людської істоти. Тут проявляється, до якої міри *природна* поведінка чоловіка стала людською, інакше кажучи, до якої міри прояви людської істоти стали його *природною* сутністю, до якої міри його людська природа стала його власною, натуральною *натурою*. *Маркс К.*

15. Кожен індивід вільний вибирати. Жінка має таке ж право вибору, як і чоловік, і остаточним результатом її вибору могла б стати жінка-(наче)-чоловік. *Бовуар С.*

16. Поняття «гендер» має першочергове значення при описі відносин влади. *Скотт Дж.*

17. У мене при цьому / Перестало відразу б серце битися: / Лише тебе побачу, я вже не в силах / Вимовити слова. / Але німіє негайно язик, під шкірою / Швидко легкий жар пробігає, дивляться, / Нічого не бачучи, очі, у вухах же – / Дзвін безперервний. / Пітом жарким обливаюся, тремтінням / Все тіло охоплене, зеленішою / Стаю трави, і ось-ось наче / З життям розпрощаюся. *Сафо*

18. Подолання проміжку – така ставка бажання, така причина переміщення. Проміжок наближається до нуля в приляганні шкір. І переходить за межі нуля при вступі в область слизового. Або ж – при трансгресії дотику всередину, крізь шкіру. Завдання бажання полягає в тому, щоб усунути проміжок, не усунувши іншого. Бо бажання може поглинути місце і або зійти в іншого по внутрішньоутробній моделі, або тим чи іншим способом знищити його існування. Щоб бажання зберігалось, потрібно подвійне місце, подвійна оболонка. *Ірігарей Л.*

19. Сприйняття іншого як суб'єкта нічим не краще. Якщо і правда, що будь-який об'єкт вартий іншого, то для суб'єкта все набагато гірше. Зрозуміло, суб'єкт ніколи не дорівнює іншому суб'єкту: в цьому випадку суб'єкт є другим суб'єктом. *Лакан Ж.*

20. «Об'єктивація» Іншого – краще, що можна зробити, щоб дистанціюватися від нарцисизму. *К'єза Л.*

21. Чашу повною, о кравчій, ти вручи мені, як бувало. / Мені любов здавалася легкою, та біда все прибувала. / Ніч безмісячна, гучні хвилі. Жах нас досягнути не зможе, / Без поклад йдуть брегем наді грой сивого вала. / Полум'я пристрасних помислів привернуло мене в соромі: / Де ж на говір лихослівних спадають покривала? / Ось Хафіза одкровення: якщо пристрасті віддашся, / Все відкинь – іншого світу хоч би не існувало. *Ширазі Х.*

22. Любов – це певний стан між особистостями, суб'єктами. Однак пристрасть є подією сублічною, яка може тривати все життя, силове поле, де є індивіди і немає суб'єктів. *Фуко М.*

23. Джерело великої любові. Звідки виникає раптова пристрасть чоловіка до жінки, глибока, потаємна? Тільки з чуттєвості найменше; але якщо чоловік виявляє одночасно в будь-якої істоті слабкість, безпорадність і до того ж високомірність, то в ньому

відбувається щось таке, ніби його душа прагнула б вилитися через край: він відчуває себе в одну й ту ж мить зворушеним і ображеним. З цієї точки пробивається джерело великої любові. *Ніцше Ф.*

24. Людська істота – єдина тварина, яка і для продовження роду потребує розмов. І каже вона при цьому не тільки тому, що говорить і без цього; немає, схоже на те, його велелюбність пов'язана з її балакучістю в самій суті, пов'язана так таємничо-глибоко, що це нагадує давніх, згідно чисті філософії Бог, люди і речі виникли з «логосу», під яким вони по черзі мали на увазі святий дух, розум і мову. *Мюзіль Р.*

25. Одночасним проголошенням [холофрази *я-люблю-тебе*] ґрунтується рух, модель якого соціально невідома, соціально немислима: не будучи ні обміном, ні даром, ні крадіжкою, наше проголошення, що виникло як залп по обидва боки, позначає витрату, яка ні в чому вже не відгукнеться і сама взаємність якої скасовує будь-яку думку про запас на майбутнє; ми за допомогою один одного вступаємо в абсолютний матеріалізм. *Барт Р.*

26. Вступна сцена фільму Ж.-Л. Годара *Презирство*, де на тлі кадрів «оголеної натури» відбувається наступний діалог: – Ти любиш мої ступні? – питає вона. (Зауважимо, що протягом всієї сцени вона розглядає себе в дзеркалі, і це важливо: через своє відображення вона сама себе розцінює як видовище, тобто щось вже володіє просторовою дискретністю.) – Так люблю. – Ти любиш мої ноги? – Так. – А мої стегна? – Так, – каже він знову, – я їх люблю. (І так далі від низу до верху, аж до волосся.) – Значить, ти любиш мене цілком. – Так, я люблю тебе цілком. – Я теж, Поль, – каже вона, резкуючи всю ситуацію. *Бодрійяр Ж.*

27. Любов проходить через бажання, як верблюд через вушко голки. *Бад'ю А.*

28. Жагучий потяг, тобто лібідо, має дві сторони: це сила, яка все прикрашає і, в залежності від обставин, все руйнує. *Юнг К.-Г.*

29. Матірне слово – це анархічне розв'язання дипломатичних і моральних заплутаностей. *Пришвін М.*

30. «Все, що пишеться, – паскудство» (тобто, будь-яке зафіксоване або написане слово розкладається на шумові, травні або екскрементальні шматки). *Дельоз Ж.*

31. Тільки брудні жарти роблять нас людьми. *Жижек С.*

32. Це видно, а тому не паскудно. *Брейя К.*

33. В дзеркалі моє тіло слідує тінню за моїми інтенціями, і якщо спостереження полягає у варіюванні точки зору при збереженні об'єкта в нерухомості, воно вислизає від спостереження і дається як подоба мого відчутного тіла, бо копіює його устремління, замість того щоб відгукуватися на них вільним зміною перспектив. *Мерло-Понті М.*

34. Чоловіки дивляться на жінок, жінки спостерігають за тим, як на них дивляться чоловіки. Це визначає характер взаємостосунків жінок не тільки з чоловіками, але й одної з іншою. *Бергер Дж.*

35. Людська поведінка – це відмова. Людина повстала, опираючись уносячому її потоку, але тим самим вона зробив його ще більш стрімким, ще більш запаморочливим. *Батай Ж.*

36. Ерос – це щось архаїчне, передлюдське, абсолютно тваринне; психічна природа людини сприймає і виявляє його в двох формах – сум'ятті та сміху. Сум'яття та сміх – ось пластівці, повільно падаючі з густої хмари попелу над прокинувшимся вулканом. *Кін'яр П.*

37. Жінки, які люблять себе, небезпечні, але чоловіки, які люблять цих жінок ще небезпечніше. *Вульф Н.*

38. Зовсім не в ідеалі здорової сексуальності, обіцяною медициною, і не в гуманістичних мріях про повну і розквітаючу сексуальність, але особливо – не в ліризмі оргазму і не в прекраснодушності біоенергетики слід було б шукати найбільш важливі елементи мистецтва еротики, пов'язаного з нашим знанням про сексуальність (йдеться тут виключно про його нормалізуюче вживання), – але в множенні і інтенсифікації задоволень, пов'язаних з виробництвом істини про секс. *Фуко М.*

39. Роздягнися, щоб я побачив себе оголеним. *Дерріда Ж.*

40. Любовні листи – про них можна сказати, що це боротьба проти нареченої, чий неспокійні м'ясоїдні сили необхідно відштовхнути, але це і боротьба між силами нареченого і тваринними силами, які він підключає, щоб правильніше втекти від тієї, чиею здобиччю боїться стати, а також вампіричними силами, якими він хоче скористатися, щоб висмоктати кров жінки до того, як вона його зжере, – всі ці поєднання сил утворюють становлення, становлення-твариною, становлення-вампіром, може бути навіть становлення-жінкою, чого можна домогтися лише в боротьбі. *Дельоз Ж.*

41. Віддаючи належне моїм статевим органам, інший облагороджує їх. *Брюкнер П.*

Питання для самоконтролю:

1. Чому жінки влаштовані інакше за чоловіків та так схильні побазікати ні про що?
2. Як філософи різних епох та напрямків розуміли стать та сексуальність?
3. Як організувати оргію та що робити після цієї оргії?
4. Чому напіводягнене тіло привабливіше ніж повністю оголене?
5. Чи завжди спокуса становить оману?
6. Чи є анатомія долею?
7. Що ж воно таке тій гендер?
8. Чому антифеміністи знерідка виявляються куколдами, а гомофоби – геями?
9. Чому трансексуали вважають, що вони є кращими жінками за самих жінок?
10. Чи може непристойне підносити?
11. Чим корисна обценна лексіка?
12. Чи завжди збоченці хворі?
13. Як сексуальність пов'язана зі знанням та владою та чи пов'язані краса та сексуальність?
14. Чому в сучасній філософії вважається, що кожен настільки унікален, що становить окрему стать й тому існує не дві, а нескінчення множинність статей?
15. Чому наш реальний партнер – це саме тій партнер, якого ми й бажали?
16. Що таке карецца та компенсiон?
17. Чому віддаючи своє тіло ми отримуємо його назад з надлишком?
18. Які існують різновиди любові?
19. Чи правда, що від любові до ненависті один крок?
20. Чому так важливі любовні зойки?
21. Чи може щось засвідчити кохання крім зізнання в коханні?
22. Чому секс-об'єктивація не така вже й погана річ?
23. Чи сумісні кохання і свобода?

Приклади залікових завдань

Залікове завдання з **Філософії статі № 1**

1. Синонімом поняття стать є:
 - а) гендер;
 - б) родовід;
 - в) секс;
 - г) перверзія.

2. Жінка за Аристотелем – це
 - а) форма;
 - б) матерія;
 - в) рух;
 - г) простір.

3. Жінку як коханку сприймали
 - а) шовіністи;
 - б) феміністи;
 - в) позитивісти;
 - г) утопісти.

4. Тіло як орган органів
 - а) звучить;
 - б) гармонизується;
 - в) оздоровлюється;
 - г) розпадається.

5. Любовна афера заснована на:
 - а) етичному обмані;
 - б) ставленні до іншого як до засобу;
 - в) естетизованій спокусі;
 - г) злочині.

6. В етиці психоаналізу мораль пов'язується з:
 - а) Воно;
 - б) Я;
 - в) Над-Я;
 - г) всіма перерахованими.

7. Граф сексуації Ж. Лакана це граф
 - а) входження в реальне;
 - б) входження в уявне;
 - в) входження в символічний порядок;
 - г) входження в усі психічні регістри.

8. За С. К'єркегором спокусник найчастіше
 - а) автомат;
 - б) естетик;
 - в) етик;
 - г) лицар віри.

9. Найбільш спокусливе
 - а) голе;
 - б) оголене;
 - в) напівнаге;
 - г) одягнене.

10. Вірність – це надбання
 - а) епікуреїзму;
 - б) стоїцизму;
 - в) скептицизму;
 - г) кінізму.

Залікове завдання з **Філософії статі № 2**

1. Сексуальність – це
 - а) сексуальний дискурс;
 - б) сексуальна практика;
 - в) штучний секс;
 - г) груповий секс.

2. Бунтарські настрої властиві
 - а) фемінізму першої хвилі;
 - б) фемінізму другої хвилі;
 - в) фемінізму третьої хвилі;
 - г) фемінізму четвертої хвилі.

3. «Антиномія юнака» полягає в тому, що він є
 - а) об'єктом задоволення;
 - б) суб'єктом задоволення;
 - в) і об'єктом, і суб'єктом задоволення;
 - г) ні об'єктом, ні суб'єктом задоволення.

4. Статеві несформований організм за С. де Бовуар
 - а) потенціален;
 - б) віртуален;
 - в) неузгоджений;
 - г) узгоджений.

5. Свобода та кохання
 - а) сумісні;
 - б) несумісні;
 - в) можливі одне без одного;
 - г) неможливі одне без одного.

6. З. Фрейд вважав, що мораль стосується:
 - а) норм співжиття;
 - б) захисних механізмів;
 - в) індивідуальних неврозів;
 - г) сфери інстинктивного.

7. Прочиненість за Л. Ірігарей – це
 - а) закритість;
 - б) відкритість;
 - в) і закритість, і відкритість;
 - г) ні закритість, ні відкритість.

8. За С. К'єркегором спокусливість дівчини
 - а) природня;
 - б) штучна;
 - в) і природня, і штучна;
 - г) ні природня, ні штучна.

9. За К. Пал'єй
 - а) діонісизм – це пікнік;
 - б) діонісизм – це не пікнік;
 - в) пікнік – це діонісизм;
 - г) пікнік – це не діонісизм.

10. Найліпша сексуальна влада – це
 - а) енкратія;
 - б) порнократія;
 - в) аристократія;
 - г) демократія.

Залікове завдання з Філософії статі № 3

1. Винаходячи стать чоловік винаходить
 - а) себе;
 - б) жінку;
 - в) світ;
 - г) дитину.

2. *Анатомія* – це вибір, стверджував/ла
 - а) З. Фрейд;
 - б) М. Уолстонкрафт;
 - в) С. де Бовуар;
 - г) К Ханіш.

3. До консервативній теорій статі відносять теорію
 - а) О. Вайнінгера;
 - б) М. Фуко;
 - в) І. Кософскі Седжвик;
 - г) Дж Батлер.

4. Феноменальне тіло за М. Мерло-Понті – це тіло
 - а) уявне;
 - б) усвідомлене;
 - в) інтенціональне;
 - г) наділене чудовими властивостями.

5. Згідно з Ж. Лаканом любов є:
 - а) відношенням компліментарності;
 - б) вимогою взаємності;
 - в) формою самогубства;
 - г) щедрим даром.

6. Апокаліпсис – це, буквально,
 - а) зірвання вуалі;
 - б) дефлорація;
 - в) зяяння буття;
 - г) мовний пролом.

7. Топос агентурного реалізму за К. Барад виявляється
 - а) в;
 - б) між;
 - в) в-між;
 - г) зовні.

8. Стать та спокуса
 - а) чарівна та розчарована;
 - б) розчарована та чарівна;
 - в) і розчаровані, і чарівні;
 - г) ні розчаровані, ні чарівні.

9. За С. Жижеком найбільш обценним є
 - а) перверзія;
 - б) спокуса;
 - в) натуралізм;
 - г) мастурбація.

10. За С. Жижеком суб'єкт-суб'єктних статеві стосунки
 - а) найбільш прийнятні;
 - б) найбільш приємні;
 - в) найбільш проблематичні;
 - г) неможливі.

Залікове завдання з Філософії статі № 4

1. В діалектиці господаря та раба жінка відрізняється від раба через
 - а) опосередкованість потреб;
 - б) фізичну слабкість;
 - в) красу;
 - г) здатність до материнства.

2. Жінка в античній культурі вважається
 - а) гарячою;
 - б) теплою;
 - в) прохолодною;
 - г) холодною.

3. В культурі давнього світу літніх жінок знерідка відносили до статі
 - а) першої;
 - б) другої;
 - в) третьої;
 - г) невизначеної.

4. Спекулятивне дзеркало іншої жінки за Л. Ірігарей – це
 - а) тип вечірки;
 - б) практика вивчення тіла;
 - в) стратегія спілкування між жінками;
 - г) тактика спілкування між жінками.

5. Закоханий за Р. Бартом
 - а) утопичен;
 - б) атопичен;
 - в) дистопичен;
 - г) топичен.

6. З точки зору К.-Г. Юнга архетипи етично:
 - а) негативні;
 - б) позитивні;
 - в) амбівалентні;
 - г) різноспрямовані.

7. Сенс – це
 - а) осмислене чуття;
 - б) чуттєве осмислення;
 - в) смисл чуття;
 - г) чуття смислу.

8. Спокуса – це
 - а) виклик;
 - б) ставка;
 - в) виграш;
 - г) програш.

9. Перверзії властиві
 - а) бажання та його здійсненність;
 - б) бажання та його нездійсненність;
 - в) небажання та його здійсненність;
 - г) небажання та його нездійсненність.

10. Секс-об'єктивація *вцілому* є
 - а) неприйнятною;
 - б) проблематичною;
 - в) найгіршим ставленням до партнера;
 - г) найкращим ставленням до партнера.

Залікове завдання з Філософії статі № 5

1. Стать завжди

- а) чоловіча;
- б) жіноча;
- в) середня;
- г) комбінована.

2. Фемінізм С. де Бовуар

- а) радикальний;
- б) екстремальний;
- в) егалітарний;
- г) критичний.

3. Перформативність гендеру за Дж. Батлер полягає в

- а) посиленні гендерної ідентичності;
- б) трансформації гендерної ідентичності;
- в) ниспровергненні гендерної ідентичності;
- г) знищенні гендерної ідентичності.

4. Жінка завжди

- а) одягнена;
- б) оголена;
- в) гола;
- г) озброєна.

5. Семіотика передбачає, що любов засвідчується

- а) зізнанням в неї;
- б) освідченням в неї;
- в) сексуальністю;
- г) вірністю.

6. З точки зору К.-Г. Юнга цілісність забезпечує архетип

- а) аніми;
- б) персони;
- в) еґо;
- г) самості.

7. За І. Кантом сенситивна людина

- а) щаслива;
- б) нещасна;
- в) задоволена;
- г) незадоволена.

8. За Ж. Бодрийяром варто

- а) піддатися спокусі, але не спокусникові;
- б) піддатися спокусникові, але не спокусі;
- в) піддатися і спокусі, і спокусникові;
- г) не піддаватися ні спокусі, ні спокусникові.

9. Перверзія передбачає

- а) помсту первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації;
- б) недостатньо ефективну кастрацію;
- в) неможливість помсти первинній травмі;
- г) можливість помсти первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації.

10. Новочасова сексуальність – це

- а) мистецтво;
- б) наука;
- в) магія;
- г) релігія.

Залікове завдання з Філософії статі № 6

1. Самка в роді
 - а) посилюється;
 - б) не змінюється;
 - в) послаблюється;
 - г) знищується.

2. Ф. Ніцше закликав брати батога коли йдеш до жінки щоб
 - а) пригрозувати їй;
 - б) відшмагати її;
 - в) вручити його їй;
 - г) здійснити за допомогою нього статевий акт.

3. «Дилема еромена» полягає в
 - а) озлобленості зґвалтованого;
 - б) презирстві до доступного;
 - в) і озлобленості зґвалтованого, і презирстві до доступного;
 - г) ні озлобленості зґвалтованого, ні презирстві до доступного.

4. Бажання на відміну від потреби
 - а) можливо повністю задовольнити;
 - б) неможливо повністю задовольнити;
 - в) можливо позбавитись;
 - г) неможливо позбавитись.

5. Конфлюентна любов за Е. Гідденсом – це любов
 - а) злиття;
 - б) розлиття;
 - в) плінна;
 - г) мінлива.

6. Дистанція за Ф. Ніцше
 - а) долається;
 - б) ігнорується;
 - в) проспівується;
 - г) протанцьовується.

7. За М. Серром нюх і смак підкреслюють
 - а) тотожність;
 - б) відмінність;
 - в) розрізнення;
 - г) розрізняння.

8. Холодна спокуса передбачає
 - а) і завороженість, і збудженість;
 - б) ні завороженість, ні збудженість;
 - в) завороженість, але не збудженість;
 - г) не завороженість, але збудженість.

9. Лібертинаж і садизм відсилають до
 - а) епікуреїзму;
 - б) стоїцизму;
 - в) скептицизму;
 - г) кінізму.

10. Ж. Батай вважав, що поезію слід
 - а) любити;
 - б) кохати;
 - в) ненавидити;
 - г) ігнорувати.

Залікове завдання з Філософії статі № 7

1. Право першої ночі зумовлюється
 - а) соціальною ієрархією;
 - б) небезпечністю дівчини;
 - в) труднощами дефлорації;
 - г) економічними вимогами.

2. Марксистські уявлення про взаємодію статей можна позначити як
 - а) шовіністські;
 - б) мачістські;
 - в) феміністські;
 - г) сексістські.

3. Трансвестит вважає себе
 - а) кращим за жінку;
 - б) рівним жінці;
 - в) гіршим за жінку;
 - г) не співставним з жінкою.

4. Бажання за Ж. Лаканом – це завжди
 - а) бажання Іншого;
 - б) бажання Того Ж Самого;
 - в) бажання Чужого;
 - г) бажання Відчуженого.

5. За С. Жижеком любов – це
 - а) автоматичне зайняття уявного місця;
 - б) автоматичне зайняття реального місця;
 - в) автоматичне зайняття символічного місця;
 - г) автоматичне зайняття будь-якого місця.

6. Шкіра за П. Валері – це
 - а) найбільш поверхневе;
 - б) найбільш глибоке;
 - в) найбільш піднесене;
 - г) найбільш нище.

7. За Ж. Дерріда харчуватися добре – це харчуватися
 - а) доброю їжею;
 - б) в доброму настрої;
 - в) з добрим смаком;
 - г) самим добром.

8. За Ж. Бодрійяром обценне – це
 - а) одержимість реальним;
 - б) перевернення реального;
 - в) і одержимість, і перевернення реального;
 - г) ні одержимість, ні перевернення реального.

9. За С. Жижеком найгірше насильство – це
 - а) фізичне насильство;
 - б) морально-психологічне насильство;
 - в) віднімання бажання;
 - г) примус підкорення бажанню.

10. За С. Зонтаг кемп – це
 - а) добрий дурний смак;
 - б) поганий дурний смак;
 - в) дурний дурний смак;
 - г) поганий поганий смак.

Залікове завдання з Філософії статі № 8

1. Фейсизм – це
 - а) акцент на чоловічому обличчі;
 - б) акцент на жіночому обличчі;
 - в) акцент на чоловічому тілі;
 - г) акцент на жіночому тілі.

2. Відношення А. Шопенгауера до жінки можна позначити як
 - а) колпоманія;
 - б) фемінофобію;
 - в) мізогінію;
 - г) гінекофілію.

3. Віддати своє тіло необхідно щоб
 - а) втратити його;
 - б) позбавитись його;
 - в) змінити його;
 - г) отримати назад з надлишком.

4. Давньогрецька етика заснована на любові
 - а) філії;
 - б) еросі;
 - в) прагмі;
 - г) агапе.

5. За А. Зупанчіч любов – це
 - а) комедія;
 - б) трагедія;
 - в) драма;
 - г) мелодрама.

6. В графі бажання Ж. Лакана любов постає
 - а) ретроактивною петлею;
 - б) інтроактивною петлею;
 - в) інтерпасивною петлею;
 - г) реактивною петлею.

7. Фармакон за Ж. Дерріда – це
 - а) голос;
 - б) краска;
 - в) яд;
 - г) ліки.

8. За Р. Бартом секс
 - а) в сексуальності;
 - б) деінде;
 - в) секс деінде, тільки не в сексуальності;
 - г) секс деінде, особливо в сексуальності.

9. Аскети – це
 - а) атлети утримання;
 - б) марафонці утримання;
 - в) спринтери утримання;
 - г) пловці утримання.

10. За Н. Вульф краса – це
 - а) казка;
 - б) легенда;
 - в) переказ;
 - г) міф.

Залікове завдання з Філософії статі № 9

1. І. Кант вважав, що призначення шлюбу – це
 - а) спілка споріднених душ;
 - б) взаємне використання статевих органів;
 - в) поява нащадків;
 - г) ведення спільного господарства.

2. Гендер – це
 - а) соціально утверджена сукупність характеристик, вразлива та мінлива;
 - б) опис відносин влади;
 - в) сексуальна конституція;
 - г) родовід.

3. Плекання себе в античній культурі – це
 - а) турбота про себе;
 - б) робота над собою;
 - в) праця над собою;
 - г) насолода собою.

4. Християнська мораль заснована на любові
 - а) філії;
 - б) еросі;
 - в) прагмі;
 - г) агапе.

5. Л. Ірігарей пропонує
 - а) любити когось;
 - б) любити у напрямку когось;
 - в) любити взагалі;
 - г) любити любов.

6. З психоаналітичної точки зору людина – істота
 - а) зіпсована;
 - б) певна;
 - в) амбівалентна;
 - г) досконала.

7. Мислення співвідноситься насамперед з
 - а) смаком;
 - б) торканням;
 - в) звучанням;
 - г) зором.

8. Найліпше видовище для вуайера – це
 - а) статевий акт;
 - б) мастурбація;
 - в) оголене тіло;
 - г) той/та, хто його помітив.

9. Етику Ж. Лакана відображає вираз:
 - а) не зупиняйся;
 - б) око за око, зуб за зуб;
 - в) не відступайся від свого бажання;
 - г) розтрачай свою енергію на користь інших.

10. Сексуальність пов'язана з красою – це сексуальність
 - а) репродуктивна;
 - б) естетична;
 - в) етична;
 - г) звільнена.

Залікове завдання з Філософії статі № 10

1. З християнської точки зору жінки, що відрікалась від плоті

- а) вище за чоловіка;
- б) рівна чоловікові;
- в) тотожна чоловікові;
- г) нижча за чоловіка.

2. Фемінізм В. Соланас

- а) радикальний;
- б) екстремальний;
- в) егалітарний;
- г) критичний.

3. Тіло – це плоть

- а) одухотворена;
- б) одушевлена;
- в) усвідомлена;
- г) осмислена.

4. Секс-об'єктивація можлива в контексті любові

- а) філія;
- б) ерос;
- в) прагма;
- г) агапе.

5. У контексті психоаналізу мораль є

- а) свідомою;
- б) підсвідомою;
- в) несвідомою;
- г) комбінованою.

6. Неналюб'є (*hainamoration*) за Ж. Лаканом – це

- а) ненависть і любов одночасно;
- б) ненависть до любові;
- в) неможливість налюбитися;
- г) неможливість налюбуватися одним одним.

7. Тактильність за А. Лінгісом має бути

- а) стратегічною;
- б) тактичною;
- в) співчутливою;
- г) зворушливою.

8. Голе відрізняється від оголеного через

- а) незручність;
- б) беззахисність;
- в) об'єктивацію;
- г) неосмисленість.

9. Мазохізм передбачає

- а) підвішування;
- б) прибуття;
- в) поранення;
- г) маскування.

10. За М. Фуко сполучені

- а) насолода, пізнання та влада;
- б) задоволення, пізнання та влада;
- в) задоволення, пізнання та свобода;
- г) насолода, пізнання та свобода.

Залікове завдання з Філософії статі № 11

1. Жінка за Аристотелем – це
 - а) форма;
 - б) матерія;
 - в) рух;
 - г) простір.

2. Жінку як коханку сприймали
 - а) шовіністи;
 - б) феміністи;
 - в) позитивісти;
 - г) утопісти.

3. Тіло як орган органів
 - а) звучить;
 - б) гармонізується;
 - в) оздоровлюється;
 - г) розпадається.

4. Любовна афера заснована на:
 - а) етичному обмані;
 - б) ставленні до іншого як до засобу;
 - в) естетизованій спокусі;
 - г) злочині.

5. В етиці психоаналізу мораль пов'язується з:
 - а) Воно;
 - б) Я;
 - в) Над-Я;
 - г) всіма перерахованими.

6. Граф сексуації Ж. Лакана це граф
 - а) входження в реальне;
 - б) входження в уявне;
 - в) входження в символічний порядок;
 - г) входження в усі психічні регістри.

7. За С. К'єркегором спокусник найчастіше
 - а) автомат;
 - б) естетик;
 - в) етик;
 - г) лицар віри.

8. Найбільш спокусливе
 - а) голе;
 - б) оголене;
 - в) напівнаге;
 - г) одягнене.

9. Вірність – це надбання
 - а) епікуреїзму;
 - б) стоїцизму;
 - в) скептицизму;
 - г) кінізму.

10. Сексуальність – це
 - а) сексуальний дискурс;
 - б) сексуальна практика;
 - в) штучний секс;
 - г) груповий секс.

Залікове завдання з Філософії статі № 12

1. Бунтарські настрої властиві
 - а) фемінізму першої хвилі;
 - б) фемінізму другої хвилі;
 - в) фемінізму третьої хвилі;
 - г) фемінізму четвертої хвилі.

2. «Антиномія юнака» полягає в тому, що він є
 - а) об'єктом задоволення;
 - б) суб'єктом задоволення;
 - в) і об'єктом, і суб'єктом задоволення;
 - г) ні об'єктом, ні суб'єктом задоволення.

3. Статеві неформований організм за С. де Бовуар
 - а) потенціален;
 - б) віртуален;
 - в) неузгоджений;
 - г) узгоджений.

4. Свобода та кохання
 - а) сумісні;
 - б) несумісні;
 - в) можливі одне без одного;
 - г) неможливі одне без одного.

5. З. Фрейд вважав, що мораль стосується:
 - а) норм співжиття;
 - б) захисних механізмів;
 - в) індивідуальних неврозів;
 - г) сфери інстинктивного.

6. Прочиненість за Л. Ірігарей – це
 - а) закритість;
 - б) відкритість;
 - в) і закритість, і відкритість;
 - г) ні закритість, ні відкритість.

7. За С. К'єркегором спокусливість дівчини
 - а) природня;
 - б) штучна;
 - в) і природня, і штучна;
 - г) ні природня, ні штучна.

8. За К. Пал'єй
 - а) діонісизм – це пікнік;
 - б) дионісизм – це не пікнік;
 - в) пікнік – це діонісизм;
 - г) пікнік – це не діонісизм.

9. Найліпша сексуальна влада – це
 - а) енкратія;
 - б) порнократія;
 - в) аристократія;
 - г) демократія.

10. Винаходячи статтю чоловік винаходить
 - а) себе;
 - б) жінку;
 - в) світ;
 - г) дитину.

Залікове завдання з Філософії статі № 13

1. *Анатомія* – це вибір, стверджував/ла
 - а) З. Фрейд;
 - б) М. Уолстонкрафт;
 - в) С. де Бовуар;
 - г) К Ханіш.

2. До консервативній теорій статі відносять теорію
 - а) О. Вайнінгера;
 - б) М. Фуко;
 - в) І. Кософські Седжвик;
 - г) Дж Батлер.

3. Феноменальне тіло за М. Мерло-Понті – це тіло
 - а) уявне;
 - б) усвідомлене;
 - в) інтенціональне;
 - г) наділене чудовими властивостями.

4. Згідно з Ж. Лаканом любов є:
 - а) відношенням компліментарності;
 - б) вимогою взаємності;
 - в) формою самогубства;
 - г) щедрим даром.

5. Апокаліпсис – це, буквально,
 - а) зірвання вуалі;
 - б) дефлорація;
 - в) зяяння буття;
 - г) мовний пролом.

6. Топос агентурного реалізму за К. Барад виявляється
 - а) в;
 - б) між;
 - в) в-між;
 - г) зовні.

7. Стать та спокуса
 - а) чарівна та розчарована;
 - б) розчарована та чарівна;
 - в) і розчаровані, і чарівні;
 - г) ні розчаровані, ні чарівні.

8. За С. Жижеком найбільш обсценним є
 - а) перверзія;
 - б) спокуса;
 - в) натуралізм;
 - г) мастурбація.

9. За С. Жижеком суб'єкт-суб'єктні статеві стосунки
 - а) найбільш прийнятні;
 - б) найбільш приємні;
 - в) найбільш проблематичні;
 - г) неможливі.

10. Стать завжди
 - а) чоловіча;
 - б) жіноча;
 - в) середня;
 - г) комбінована.

Залікове завдання з Філософії статі № 14

1. Жінка в античній культурі вважається
 - а) гарячою;
 - б) теплою;
 - в) прохолодною;
 - г) холодною.

2. В культурі давнього світу літніх жінок знерідка відносили до статі
 - а) першої;
 - б) другої;
 - в) третьої;
 - г) невизначеної.

3. Спекулятивне дзеркало іншої жінки за Л. Ірігарей – це
 - а) тип вечірки;
 - б) практика вивчення тіла;
 - в) стратегія спілкування між жінками;
 - г) тактика спілкування між жінками.

4. Закоханий за Р. Бартом
 - а) утопичен;
 - б) атопичен;
 - в) дистопичен;
 - г) топичен.

5. З точки зору К.-Г. Юнга архетипи етично:
 - а) негативні;
 - б) позитивні;
 - в) амбівалентні;
 - г) різноспрямовані.

6. Сенс – це
 - а) осмислене чуття;
 - б) чуттєве осмислення;
 - в) смисл чуття;
 - г) чуття смислу.

7. Спокуса – це
 - а) виклик;
 - б) ставка;
 - в) виграш;
 - г) програш.

8. Перверзії властиві
 - а) бажання та його здійсненність;
 - б) бажання та його нездійсненність;
 - в) небажання та його здійсненність;
 - г) небажання та його нездійсненність.

9. Секс-об'єктивація *вцілому* є
 - а) непринятною;
 - б) проблематичною;
 - в) найгіршим ставленням до партнера;
 - г) найкращим ставленням до партнера.

10. В діалектиці господаря та раба жінка відрізняється від раба через
 - а) опосередкованість потреб;
 - б) фізичну слабкість;
 - в) красу;
 - г) здатність до материнства.

Залікове завдання з Філософії статі № 15

1. Фемінізм С. де Бовуар

- а) радикальний;
- б) екстремальний;
- в) егалітарний;
- г) критичний.

2. «Дилема еромена» полягає в

- а) озлобленості зґвалтованого;
- б) презирстві до доступного;
- в) і озлобленості зґвалтованого, і презирстві до доступного;
- г) ні озлобленості зґвалтованого, ні презирстві до доступного.

3. Жінка завжди

- а) одягнена;
- б) оголена;
- в) гола;
- г) озброєна.

4. Семіотика передбачає, що любов засвідчується

- а) зізнанням в неї;
- б) освідченням в неї;
- в) сексуальністю;
- г) вірністю.

5. З точки зору К.-Г. Юнга цілісність забезпечує архетип

- а) аніми;
- б) персони;
- в) его;
- г) самості.

6. За І. Кантом сенситивна людина

- а) щаслива;
- б) нещасна;
- в) задоволена;
- г) незадоволена.

7. За Ж. Бодрийяром варто

- а) піддатися спокусі, але не спокусникові;
- б) піддатися спокусникові, але не спокусі;
- в) піддатися і спокусі, і спокусникові;
- г) не піддаватися ні спокусі, ні спокусникові.

8. Перверзія передбачає

- а) помсту первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації;
- б) недостатньо ефективну кастрацію;
- в) неможливість помсти первинній травмі;
- г) можливість помсти первинній травмі при недостатньо ефективній кастрації.

9. Новочасова сексуальність – це

- а) мистецтво;
- б) наука;
- в) магія;
- г) релігія.

10. Самка в роді

- а) посилюється;
- б) не змінюється;
- в) послаблюється;
- г) знищується.

Залікове завдання з Філософії статі № 16

1. Ф. Ніцше закликав брати батога коли йдеш до жінки щоб
 - а) пригрозити їй;
 - б) відшмагати її;
 - в) вручити його їй;
 - г) здійснити за допомогою нього статевий акт.

2. Перформативність гендеру за Дж. Батлер полягає в
 - а) посиленні гендерної ідентичності;
 - б) трансформації гендерної ідентичності;
 - в) ниспровергненні гендерної ідентичності;
 - г) знищенні гендерної ідентичності.

3. Бажання на відміну від потреби
 - а) можливо повністю задовольнити;
 - б) неможливо повністю задовольнити;
 - в) можливо позбавитись;
 - г) неможливо позбавитись.

4. Конфлюентна любов за Е. Гідденсом – це любов
 - а) злиття;
 - б) розлиття;
 - в) плинна;
 - г) мінлива.

5. Дистанція за Ф. Ніцше
 - а) долається;
 - б) ігнорується;
 - в) проспівується;
 - г) протанцьовується.

6. За М. Серром нюх і смак підкреслюють
 - а) тотожність;
 - б) відмінність;
 - в) розрізнення;
 - г) розрізняння.

7. Холодна спокуса передбачає
 - а) і завороженість, і збудженість;
 - б) ні завороженість, ні збудженість;
 - в) завороженість, але не збудженість;
 - г) не завороженість, але збудженість.

8. Лібертинаж і садизм відсилають до
 - а) епікуреїзму;
 - б) стоїцизму;
 - в) скептицизму;
 - г) кінізму.

9. Ж. Батай вважав, що поезію слід
 - а) любити;
 - б) кохати;
 - в) ненавидити;
 - г) ігнорувати.

10. Право першої ночі зумовлюється
 - а) соціальною ієрархією;
 - б) небезпечністю дівчини;
 - в) труднощами дефлорації;
 - г) економічними вимогами.

Залікове завдання з Філософії статі № 17

1. Марксистські уявлення про взаємодію статей можна позначити як

- а) шовіністські;
- б) мачистські;
- в) феміністські;
- г) сексістські.

2. Трансвестит вважає себе

- а) кращим за жінку;
- б) рівним жінці;
- в) гіршим за жінку;
- г) не співставним з жінкою.

3. Бажання за Ж. Лаканом – це завжди

- а) бажання Іншого;
- б) бажання Того Ж Самого;
- в) бажання Чужого;
- г) бажання Відчуженого.

4. За С. Жижеком любов – це

- а) автоматичне зайняття уявного місця;
- б) автоматичне зайняття реального місця;
- в) автоматичне зайняття символічного місця;
- г) автоматичне зайняття будь-якого місця.

5. Шкіра за П. Валері – це

- а) найбільш поверхневе;
- б) найбільш глибоке;
- в) найбільш піднесене;
- г) найбільш нище.

6. За Ж. Дерріда харчуватися добре – це харчуватися

- а) доброю їжею;
- б) в доброму настрої;
- в) з добрим смаком;
- г) самим добром.

7. За Ж. Бодрійяром обценне – це

- а) одержимість реальним;
- б) перевершення реального;
- в) і одержимість, і перевершення реального;
- г) ні одержимість, ні перевершення реального.

8. За С. Жижеком найгірше насильство – це

- а) фізичне насильство;
- б) морально-психологічне насильство;
- в) віднімання бажання;
- г) примус підкорення бажанню.

9. За С. Зонтаг кемп – це

- а) добрий дурний смак;
- б) поганий дурний смак;
- в) дурний дурний смак;
- г) поганий поганий смак.

10. Фейсизм – це

- а) акцент на чоловічому обличчі;
- б) акцент на жіночому обличчі;
- в) акцент на чоловічому тілі;
- г) акцент на жіночому тілі.

Залікове завдання з Філософії статі № 18

1. Відношення А. Шопенгауера до жінки можна позначити як

- а) колпоманія;
- б) фемінофобію;
- в) мізогінію;
- г) гінекофілію.

2. Віддати своє тіло необхідно щоб

- а) втратити його;
- б) позбавитись його;
- в) змінити його;
- г) отримати назад з надлишком.

3. Давньогрецька етика заснована на любові

- а) філії;
- б) еросі;
- в) прагмі;
- г) агапе.

4. За А. Зупанчіч любов – це

- а) комедія;
- б) трагедія;
- в) драма;
- г) мелодрама.

5. В графі бажання Ж. Лакана любов постає

- а) ретроактивною петлею;
- б) інтроактивною петлею;
- в) інтерпасивною петлею;
- г) реактивною петлею.

6. Фармакон за Ж. Дерріда – це

- а) голос;
- б) краска;
- в) яд;
- г) ліки.

7. За Р. Бартом секс

- а) в сексуальності;
- б) деінде;
- в) секс деінде, тільки не в сексуальності;
- г) секс деінде, особливо в сексуальності.

8. Аскети – це

- а) атлети утримання;
- б) марафонці утримання;
- в) спринтери утримання;
- г) пловці утримання.

9. За Н. Вульф краса – ці

- а) казка;
- б) легенда;
- в) переказ;
- г) міф.

10. І. Кант вважав, що призначення шлюбу – це

- а) спілка споріднених душ;
- б) взаємне використання статевих органів;
- в) поява нащадків;
- г) ведення спільного господарства.

Залікове завдання з Філософії статі № 19

1. Гендер – це
 - а) соціально утверджена сукупність характеристик, вразлива та мінлива;
 - б) опис відносин влади;
 - в) сексуальна конституція;
 - г) родовід.

2. Плекання себе в античній культурі – це
 - а) турбота про себе;
 - б) робота над собою;
 - в) праця над собою;
 - г) насолода собою.

3. Християнська мораль заснована на любові
 - а) філії;
 - б) еросі;
 - в) прагмі;
 - г) агапе.

4. Л. Ірігарей пропонує
 - а) любити когось;
 - б) любити у напрямку когось;
 - в) любити взагалі;
 - г) любити любов.

5. З психоаналітичної точки зору людина – істота
 - а) зіпсована;
 - б) певна;
 - в) амбівалентна;
 - г) досконала.

6. Мислення співвідноситься насамперед з
 - а) смаком;
 - б) торканням;
 - в) звучанням;
 - г) зором.

7. Найліпше видовище для вуайєра – це
 - а) статевий акт;
 - б) мастурбація;
 - в) оголене тіло;
 - г) той/та, хто його помітив.

8. Етику Ж. Лакана відображає вираз:
 - а) не зупиняйся;
 - б) око за око, зуб за зуб;
 - в) не відступайся від свого бажання;
 - г) розтрачай свою енергію на користь інших.

9. Сексуальність пов'язана з красою – це сексуальність
 - а) репродуктивна;
 - б) естетична;
 - в) етична;
 - г) звільнена.

10. З християнської точки зору жінки, що відріклась від плоті
 - а) вище за чоловіка;
 - б) рівна чоловікові;
 - в) тотожна чоловікові;
 - г) нижча за чоловіка.

Залікове завдання з Філософії статі № 20

1. Фемінізм В. Соланас

- а) радикальний;
- б) екстремальний;
- в) егалітарний;
- г) критичний.

2. Тіло – це плоть

- а) одухотворена;
- б) одушевлена;
- в) усвідомлена;
- г) осмислена.

3. Секс-об'єктивація можлива в контексті любові

- а) філія;
- б) ерос;
- в) прагма;
- г) агапе.

4. У контексті психоаналізу мораль є

- а) свідомою;
- б) підсвідомою;
- в) несвідомою;
- г) комбінованою.

5. Неналюб'є (*hainamoration*) за Ж. Лаканом – це

- а) ненависть і любов одночасно;
- б) ненависть до любові;
- в) неможливість налюбитися;
- г) неможливість налюбуватися одним одним.

6. Тактильність за А. Лінгісом має бути

- а) стратегічною;
- б) тактичною;
- в) співчутливою;
- г) зворушливою.

7. Голе відрізняється від оголеного через

- а) незручність;
- б) беззахисність;
- в) об'єктивацію;
- г) неосмисленість.

8. Мазохізм передбачає

- а) підвішування;
- б) прибуття;
- в) поранення;
- г) маскування.

9. За М. Фуко сполучені

- а) насолода, пізнання та влада;
- б) задоволення, пізнання та влада;
- в) задоволення, пізнання та свобода;
- г) насолода, пізнання та свобода.

10. Синонімом поняття стать є:

- а) гендер;
- б) родовід;
- в) секс;
- г) перверзія.